

RARE KWASTEN OP JENEVER

Door Luc KERKHOF

Rolverdeling:

4 Dames - 6 Heren

POEP CANNOL : 55

TINNEMIE : 45, zijn vrouw

MOLLEKE : 50, zijn vriend

FREDDY : 30, zijn buurman

ISABELLE : 25, zijn buurvrouw

MEVR. DE BOCK : 55, moeder van Isabelle

GODARD : 45, makelaar

JOKE VAN GELDER : 25, sociaal assistente

PASTOOR :

DEURWAARDER : 45,

Decor:

Fond: De achtergevels van twee buurthuizen staan symmetrisch naast elkaar en worden enkel gescheiden door hun respectievelijke tuintjes. De gevels vertonen beneden een deur met een venster en op de eerste verdieping (= topgevel) een klein naar buiten scharnierend venstertje. Links woont Poep Cannol. Het huis rechts staat leeg.

We kunnen merken aan de linkse woning dat het reeds een hele tijd geleden is dat er nog is geschilderd aan het houtwerk. Het tuintje ligt vol met afgedankt materiaal. Er staat o.a. een kapotte spiegel, een versleten schoolbord, een oude motor, een kleine houten tafel met enkele stoelen, Er is een klein stuk wasdraad bevestigd en er lopen enkele kippen los.

De beide tuintjes zijn gescheiden door een groene plasticdraad van een halve meter hoog die het hele decor in twee gelijke delen verdeelt.

Rechts staan enkele coniferen. Links is een houten poortje.

Taal:

Het zou leuk zijn als de nieuwe burens een streektaal met een accent konden spreken. (bijvoorbeeld: contrast Antwerps & Limburgs of West-Vlaams & Brussels of omgekeerd)

EERSTE BEDRIJF

(Een paar kippen lopen los. Poep Cannol, ongeschoren, zwarte baret, vuile kleren, en hoge legerbotines aan z'n voeten, hangt enkele overdreven grote onderbroeken op het stuk wasdraad. Vervolgens sleurt hij een motor voort over de grond, droogt z'n bezweet gelaat en kijkt even rond waar hij uiteindelijk de motor zal zetten. Vervolgens sleurt hij de motor voort tot bij de tafel. Tinnemie komt buiten. Ze is gekleed in een schort, korte wollen kousen en plastieke pantoffels)

TINNEMIE: Zèg Poep, Molleke is al twee keer hier geweest.

POEP CANNOL: Waarvoor?

TINNEMIE: Hij wist niet meer hoeveel suiker hij voor u moest meebrengen.

POEP CANNOL: Ik heb gezegd 15 kilo!

TINNEMIE: Hij komt seffens terug.

(Poep Cannol probeert de motor alleen op te lichten maar proest het uit)

TINNEMIE: Pas maar op voor uwe rug!

POEP CANNOL: Ik vraag me af waarom ze die prullen ook zo zwaar maken!

TINNEMIE: Wat gaat ge ermee doen?

POEP CANNOL: Met wat?

TINNEMIE: Met die oude versleten motor?

POEP CANNOL: Repareren, een beetje opmaken en dan verkopen aan den ene of den andere, hé Tinnemie. Allé, zo'n schoon stuk kunt ge toch niet met de vuilkar meegeven zeker.

TINNEMIE: Poep, kijk hier toch eens rond wat voor rommel hier allemaal al ligt.

POEP CANNOL: Dat moet zo.

TINNEMIE: Maar als 't gaat regenen dan wordt alles nat.

POEP CANNOL: Ik kan dat toch allemaal niet binnen zetten! (ad rechtse woning)
Zijn ons nieuwe burens nog niet gearriveerd?

TINNEMIE: Ik heb nog niks gezien.

POEP CANNOL: Ik peins dat die gaan wachten tot in de zomer.

TINNEMIE: Weet gij vanwaar ze zijn?

POEP CANNOL: Hoe kan ik dat nu weten?

TINNEMIE: Dat 't er maar weer geen van 't stad zijn.

POEP CANNOL: En ik hoop dat 't er deze keer zullen zijn mèt kinderen!

TINNEMIE: Och, gij met uw kinderen altijd. Wat gaat ge zeggen als ze nu eens twee van die blèters hebben die dag en nacht het kot bijeen brullen?

POEP CANNOL: Een kind dat moet blèten. Dat is gelijk wij, twee oude sukkels. Als wij den hele dag niet kunnen zeveren en zagen tegen elkander, wel dan leven wij ook niet. Een kind is just hetzelfde. Dat moet blèten.

TINNEMIE: En wat gaat ge zeggen als ze om de twee dagen komen vragen om op hun kinderen te letten? Ik ken dat, vent werken, vrouw werken! Ge gaat dat zien, hé Poep!

POEP CANNOL: Maar Tinnemie, hoe meer hoe liever! Omdat wij geen kinderen hebben daarvoor zie ik ze nog wel gere hé!

TINNEMIE: Dat weet ik, maar gij onderschat dat toch wel een beetje.

POEP CANNOL: (ad andere woning) Als 't er maar betere zijn dan die van vorige keer. Slechter als die dat kan niet! Maar ik hoop dat 't er geen van 't stad zullen zijn. (droogt z'n bezweet gelaat) Verdomme, 't is heet zèg. Hebt gij onze Gust al een beetje drinken gegeven?

TINNEMIE: Ja, da's allemaal in orde.

(Joke Van Gelder, een frisse en vriendelijke meid, op met diplomatenkoffertje)

JOKE: Dag Tinnemie, dag Poep...!

POEP CANNOL: Daar se, het ministerie is ook al aan 't werken. Ik dacht dat ze daar met zo'n heet weer niet werkten?

JOKE: Wij werken altijd omdat er mensen zijn zoals gij die ons nodig hebben.

TINNEMIE: En wat voor nieuws hebt gij, Joke Van Gelder?

JOKE: Ik kom eens kijken of dat ge iets nodig hebt?

POEP CANNOL: Wij hebben niks nodig. (ad rommel in de tuin) Wij hebben zelfs dingen teveel!

JOKE: Teveel?

POEP CANNOL: Gij hebt ook gene ouwe moteur nodig zeker?

JOKE: Nee, met zo'n dingen ben ik niks. Pas maar op dat ge uwe rug niet forceert.

TINNEMIE: Dat heb ik 'm ook al gezegd, Joke. Maar hij luistert niet!

POEP CANNOL: Ze zeggen dat Poep Cannol zot is! Wel, ze hebben nog gelijk ook. Maar ze hebben van één ding sjans, dat ze 't achter mijne rug zeggen en niet in mijn gezicht!

JOKE: (zet zich aan tafel, opent haar koffertje) Ik heb iets bij voor u, Poep.

POEP CANNOL: Toch genen brief dat ik moet gaan werken zeker?

JOKE: (met lachje) Nee. Daar moet gij geen schrik meer voor hebben. Met die graad van invaliditeit van u zullen ze u wel met rust laten. (haalt formulier tevoorschijn) Dit formulier zoudt ge moeten invullen om meer bijstand te trekken.

POEP CANNOL: Scheur dat maar kapot! Ik heb al bijstand genoeg! En als ik niet toe kom dan zal ik wel een beetje bijstand aan ons Tinnemie vragen... (met beweging aan z'n borsten) ...die heeft nog bijstand genoeg in voorraad. Daar kunt ge een heel kinderheil mee eten geven.

TINNEMIE: (berispt) 't Is genoeg hé. Antwoordt liever op die vraag van Joke! (gaat binnen)

POEP CANNOL: Ik moet genen bijstand.

JOKE: Hoor dat aan, hoor dat aan! Ge doet precies of dat ge zo rijk zijt als 't water diep is!

POEP CANNOL: Dat is ook zo.

JOKE: Ge voelt u misschien rijk, maar ge zijt 't niet, Poep! Rijk aan liefde en rijk aan vriendschap misschien, maar daar kunt ge op 't einde van de maand uw huishuur niet mee betalen!

POEP CANNOL: Heeft Godard weeral gereclameerd?

JOKE: ja.

POEP CANNOL: (schiets uit z'n krammen) Zorg dat ik 'm niet tegenkom hé!

JOKE: Daar kunt gij niks aan veranderen, Poep. Als ge Godard een pak rammel geeft dan vliegt ge nog in de gevangenis. (houdt formulier voor Poep z'n

neus) Wat is 't, invullen of niet? Ik moet alleen uw paspoort overschrijven en indienen mij het Ministerie van Maatschappelijk Welzijn.

POEP CANNOL: Moet gij dat doen?

JOKE: Dat is toch het werk van een sociaal assistente.

(Tinnemie komt buiten met een glas limonade dat ze op tafel zet bij Joke. Poep wil drinken, maar Tinnemie tikt op z'n vingers. Tinnemie begint aardappelen te schillen)

JOKE: Als het wordt goedgekeurd dan kunt ge tenminste toch uw huishuur betalen.

POEP CANNOL: Ik betaal geen huishuur! Nu niet, morgen niet en nooit niet...!

JOKE: Maar dan hebt ge toch tenminste wat geld om... om... om dat hier misschien wat proper te maken, en om die ramen eens een pushke verf te geven. Of om...

POEP CANNOL: (onderbreekt) Is 't hier niet proper genoeg? Ons Tinnemie heeft verleden maand nog gekuist.

JOKE: Voor mij wel, maar ik krijg de opdracht van 't bureau om elke veertien dagen hier te komen vragen of ge iets nodig hebt en gij zegt altijd maar "nee, nee en nog eens nee"!

POEP CANNOL: Joke, ge zijt een braaf meiske en ik weet dat ge uw werk heel goed doet, maar ons kunt ge niet helpen. En waarom niet? Omdat wij alles hebben wat we gere hebben.

JOKE: Zèg Poep, nog iets..., peinst ge dat dat gaat blijven duren met die jenever? Ze ruiken het tot in Brussel!

POEP CANNOL: Dan moeten die van Brussel maar eens proberen om mij tegen te houden! Dat moeten die maar eens proberen!

JOKE: Tinnemie, vindt gij dat allemaal goed wat uwe vent hier zegt?

TINNEMIE: Wat moet ik daar op zeggen?

JOKE: Dat begrijp ik niet. Maar evengoede vrienden hoor.

(Poep Cannol maakt intussen aantekeningen op het schoolbord)

TINNEMIE: (tot Joke, ad leegstaande woning) Weet gij al wie dat daar komt wonen?

JOKE: Nee Tinnemie. (bekijkt het bord naast de deur waarop enkele krijtlijnen iets uitbeelden) Een nieuwe uitvinding, Poep?

POEP CANNOL: Ja. Geïnteresseerd...? Ik zal 't eens uitleggen. 't Is héél simpel. (wijst op het bord) Dat is de zon, de zon schijnt gelijk vandaag, snikheet. Wat gebeurt er met den overschot aan warmte? Wat doet ge daarmee? Niks. Weg! Dit is een plan om al die verloren warmte op te sparen. En in de winter als 't vriest dan doet ge uw spaarpotteke open en ge gebruikt de warmte. Maar hier moet wel een groot gebouw komen. De spaarpot dus!

JOKE: Waarvan gaat gij dat gebouw betalen? Ge hebt niks!

POEP CANNOL: Van potscherven.

JOKE: Dat gaat ge hier toch niet in uwen hof bouwen?

POEP CANNOL: Nee, hier achter in de weide waar dat mijne stal staat.

JOKE: Ge gaat toch uwe stal niet afbreken?

POEP CANNOL: Nee, de stokerij moet blijven. Onze Gust moet 's avonds nog

binnen kunnen hé.

JOKE: Gust...? Welke Gust...?

POEP CANNOL: Wel, de Gust. Ons schaap! (roept richting tuin) Gust...? Gust...? (op de achtergrond horen we een schaap blèten) Daar se...! (roept nogmaals) Gust...? (opnieuw het blèten van een schaap, dan tot Joke) Hij kent u al!

JOKE: (ad formulier) Zèg, ik vraag het voor de laatste keer. Tinnemie, invullen of niet...?

TINNEMIE: (ad Poep) Daar se, vraag 't aan den baas.

JOKE: Poep...? Wat is 't...?

POEP CANNOL: Nee, geen interesse.

JOKE: Dan ben ik ermee weg, hé mannekes. Ik kom nog wel eens terug. Tinnemie, Poep, tot nog eens hé.

POEP CANNOL: Saluut.

TINNEMIE: Saluut.

(Joke af. Poep Cannol en Tinnemie beleven binnenpretjes)

POEP CANNOL: Een braaf meiske.

TINNEMIE: Ja, ik geloof dat hare frank nog niet valt.

(Poep Cannol drinkt het glas limonade van Joke leeg)

POEP CANNOL: En bovendien, zij drinkt hare limonade niet uit hé.

(Molleke komt op gereden op een minifiets en parkeert die tegen de gevel. Hij is gekleed in een lange versleten overjas, vliegenierspet, een te korte velouren broek, ongeschoren en ongewassen. Om niet te zeggen clochard eerste klas)

MOLLEKE: Dag allebei.

POEP CANNOL: (enthousiaste begroeting) Hier is 'm se, dat is de man die we just nodig hebben.

MOLLEKE: Poep, gij zijt begot ne schone! Ik ben al ne keer of twee drie hier geweest, maar gij zijt nooit in uw kot! Hoeveel kilo bruine suiker moest gij hebben?

POEP CANNOL: Ik heb u toch gezegd 15 kilo. En breng van bij de Meulder ook nog wat gerst mee. Als ik dat elke keer moet gaan halen dan zullen ze mij binnenkort zeker verdenken.

MOLLEKE: Zèg Poep, hoeveel gerst moet dat zijn?

POEP CANNOL: Ne zak.

MOLLEKE: Ne grote of ne kleine zak?

POEP CANNOL: De grootste is goed genoeg.

MOLLEKE: (snuift in de lucht) Poep, ge geeft weer petrol in uw kot hé, want 't stinkt weer wreed! Ge riekt 't tot aan... (plaatselijke naam gebruiken)

POEP CANNOL: Zolang ze 't op de belastingen maar niet rieken.

MOLLEKE: Allé, dan zal ik maar eens gaan zien. (wil terug vertrekken met z'n fiets)

POEP CANNOL: Wacht eens efkes, Molleke. Hier se... (gaat tot bij de motor) Kom

hier eens kijken wat voor een chique stuk hier ligt. Zet 'm eens mee op tafel!
 Tinnemie, gaat eens een beetje opzij, voor dat ge onder die moteur zit!
 MOLLEKE: Ik moet wel oppassen voor mijne rug, hé Poep!
 POEP CANNOL: We zijn toch met twee zeker. Kom-aan...!
 MOLLEKE: (ad oude motor) Als ik 'm bij zijnen teppe mag pakken!
 POEP CANNOL: Ik zal tellen hé. Zijt ge gereed? Eén twee drie...

(Beiden heren heffen aan de motor maar ze krijgen het ding niet eens van de grond)

POEP CANNOL: Maar Molleke, gij heft niet!
 MOLLEKE: Ik hef wel Poep, maar 't is verdomme ne zware patat dat ge hier hebt liggen zenne!
 POEP CANNOL: Jamaar, ge doet 't niet goed. Zone moteur moet ge met één hand heffen!
 MOLLEKE: Met één hand...? Wat moet ik dan met m'n ander hand doen?
 POEP CANNOL: Die houdt ge vanachter aan uw gat.
 MOLLEKE: Vanachter...?
 POEP CANNOL: Ja, waar staat uw gat anders?
 MOLLEKE: En waarom, Poep?
 POEP CANNOL: Dan kan de charge er niet uit hé!
 MOLLEKE: (houdt één hand aan z'n achterwerk) Is 't goed zo?
 POEP CANNOL: (controleert) Ja.

(Molleke zet zich gereed met de benen gespreid en één hand op achterwerk. Poep Cannol kruipt op handen en knieën tussen de benen van Molleke en maakt een laatste controle)

POEP CANNOL: Daar gaan we...! Eén twee drie...

(Ze heffen beiden maar het mislukt weer)

MOLLEKE: (monstert de hand die hij aan z'n achterwerk hield) Ik peins dat mijn vingers niet dicht zijn want zo gaat 't ook niet, Poep!
 POEP CANNOL: (ad motor) Allé, laat 'm maar staan. 't Is veel te heet vandaag.
 TINNEMIE: Molleke, voelt gij niet dat 'm met uw voeten speelt? (gaat naar binnen)
 MOLLEKE: Dan zal ik maar eerst die suiker gaan halen.

(Het zal gebeuren dat één van de kippen te dicht aan de kant gaat, die kans niet onbenut laten)

POEP CANNOL: (tot betreffende kip met wijzende vinger) Allé Fons, naar dààr gij...!

(De kip zal zich automatisch verplaatsen als men een stapje dichtert zet)

POEP CANNOL: (vervolgt tot Molleke) En ge weet wat ik u gezegd heb hé. De helft van de jenever is voor u. Op één voorwaarde natuurlijk, dat ge hem niet zelf

uitdrinkt. Ge verkoopt 'm maar, dan hebt ge ook wat centen.
 MOLLEKE: Ik mag er toch wel eens van proeven, hé Poep?
 POEP CANNOL: Ja.
 MOLLEKE: Allé, tot seffens.

(Molleke rijdt met z'n minifiets rond de tafel)

POEP CANNOL: En pas op aan de lichten hé!
 MOLLEKE: Ik rijd niet langs de lichten. Ik rijd langs... (plaatselijke naam gebruiken)

(Poep Cannol zet zich aan tafel, slaat een oude krant open en leest met gezicht richting andere woning. We horen een auto stoppen en deuren dichtslaan. Aan de andere woning komt Freddy tevoorschijn met twee valiezen, zet ze neer en snuift de heerlijke landelijke lucht op, rekt zich een keertje uit en monstert de omgeving. Poep Cannol volgt aandachtig naast z'n krant elke beweging. Maar als Freddy plots naar zijn richting kijkt en wil groeten verstopt Poep Cannol z'n hoofd snel weer achter z'n krant. Freddy maakt de deur van de woning los. Freddy is overdreven beleefd en behulpzaam, een naïeve goedgelovige kluns, de ideale schoonzoon voor elke schoonmama. Freddy ligt dan ook zwaar onder de sloef bij z'n vrouw en speelt constant voor haar het gedresseerd schoothondje)

FREDDY: (roept om de hoek van het huis) Gaat het, chou...? (gaat naar binnen met de valiezen)
 POEP CANNOL: (imiteert Freddy) Gaat 't, chou...!

(Poep Cannol loert naast z'n krant naar Isabelle die met een tas tevoorschijn komt. Isabelle is bijzonder luchtig gekleed en dat spoort Poep aan om te blijven kijken. Ook Isabelle monstert de omgeving)

FREDDY: (OFF) Gaat 't, chou...?
 ISABELLE: Ja Freddy, ik kom. (gaat ook naar binnen)
 POEP CANNOL: (puft met handje op en neer) Jongens..., leven in de brouwerij!
 (maakt een gat in de krant)

(Freddy en Isabelle komen weer naar buiten. Poep Cannol loert door het gat in de krant. Isabelle monstert de omgeving)

FREDDY: Dat is toch een vreemd luchtje hier hé. Vindt ge niet, chou?
 ISABELLE: Ja.
 FREDDY: (terwijl hij richting tuin staart) Wat zou dat zijn? Dat is hier toch mooi om te wonen hé. Vindt ge niet? Dat is toch mooier dan dat appartementje. Dat is hier wel stil hé. Ge hoort hier nog geen vogels fluiten of zo. Ge hoort hier zelfs nog geen mus tjilpen. (tot Isabelle) Ga alvast maar verder uitpakken, dan ga ik de rest uit de wagen halen. En als ik klaar ben kunt gij een bakske koffie zetten. Tot seffens hé.

(Isabelle naar binnen, Freddy af naar de auto)

POEP CANNOL: (legt krant neer, imiteert) Koffie zetten...! Mannen...! (roept naar de achterdeur) Tinnemie...? Joehoe...! Tinnemie...?

(Tinnemie komt buiten)

POEP CANNOL: (fluistert) Kom naar hier en zijt stil...!

TINNEMIE: Wat scheelt er?

POEP CANNOL: Ze zijn er...!

TINNEMIE: Wie...?

POEP CANNOL: Wel, de nieuwe geburen!

TINNEMIE: Welke geburen...?

POEP CANNOL: (krijgt het op 'n heupen, dan iets te luid) Welke geburen, vraagt die! Tinnemie, gij se stomme geit...!

(Freddy komt van de auto met een kartonnen doos. Tinnemie kruipt samen met Poep Cannol achter de krant)

POEP CANNOL: (fluistert tot Tinnemie) Loer maar door 't gat...!

(Tinnemie steekt haar arm door het gat in de krant en wuift. Dat merkt Freddy en hij wuift met z'n handje beleefd terug. Als Freddy wil binnenstappen imiteert Poep een fluitende vogel)

FREDDY: (kijkt in de lucht, roept super-enthousiast naar binnen) Schat, er zitten toch vogels! (zet doos binnen, dan genietend) Dat is 't hé...!

(Freddy zet stapje dichterbij naar Poep Cannol en Tinnemie, die de krant neerleggen)

FREDDY: (gaat over de scheidingsdraad, dan onwennig) Goeiedag beiden. Mijn naam is Freddy Schouwkens. Aangenaam. (wil Poep de hand drukken maar die weigert)

TINNEMIE: (ontwijkt de situatie) Ik moet efkes... naar binnen. (af naar binnen)

(Poep Cannol heeft het plots te druk met het lezen van zijn krant)

FREDDY: (fier) Wij zijn de nieuwe huurders.

POEP CANNOL: Ik heb 't gezien!

FREDDY: En hoe is de naam?

POEP CANNOL: Freddy Schouwkens. Dat hebt ge just zelf gezegd.

FREDDY: Ik bedoel, de uwe? "Freddy" is de mijne.

POEP CANNOL: (op rijm) Gij den uwe, ik de mijne. Hier is 't ieder met de zijne!

FREDDY: Maar nu weet ik nog niet hoe gij heet.

POEP CANNOL: Ik heet Cannol Severans. (schudt nu wel de hand) Maar iedereen zegt "Poep Cannol".

FREDDY: Dat is wel ne vreemde naam hé.

POEP CANNOL: Kinderen zijn er niet zeker?

FREDDY: Oh nee. Nog niet hé. Dat is pas als de ooievaar komt over gevlogen, haha! Dan is dat hé. Dan zijn ze daar hé, haha. (mislukt grapje)

POEP CANNOL: (imiteert flauw grapje) Hihhi...! (iets strenger) Dan zult ge uwen ooievaar toch zelf moeten afschieten, want die landen hier niet!

FREDDY: En gij, ook nog geen kinderen?

POEP CANNOL: Nee... (kijkt schuin naar beneden) ...mijn machien is kapot!

FREDDY: (gemeend) Dan moet ge dat laten maken!

POEP CANNOL: Dat gaat niet meer. 't Was ne pèr total...!

FREDDY: Ik merk dat ge kippen hebt.

POEP CANNOL: Jaja, maar daar zorgt mijnen haan voor hé.

FREDDY: Dat ben ik ook van plan. In de stad had ik de kans niet. Ik ga een kippenhok bouwen achteraan in de tuin. Wat ik vreemd vind, meneer Severans, is dat hier zo weinig vogels zitten. Dat is toch niet normaal voor zo'n bosrijke omgeving hé?

POEP CANNOL: De vogels worden hier weggejaagd door mensen van 't stad, gelijk gij...!

FREDDY: (voelt dat hij wat verkeerd heeft gezegd) Sorry dat ik u misschien gekwetst heb maar dat was de bedoeling niet, hé meneer Severans.

POEP CANNOL: Houdt uwen tetter dan toe...! Wat voor werk doet ge?

FREDDY: Ik ben secretaris van de directeur van de belastingen. Nog niet zo lang. Nog maar een maand of zes.

POEP CANNOL: Plezant zeker, zo op dat bureauke zitten naast de directeur die heel den dag op uw poten zit te kijken?

FREDDY: Neenee, ik doe werk voor hem maar ik heb mijn directeur nog nooit gezien. 't Schijnt dat 't ne rare kwast is. We weten allemaal dat hij bestaat, maar daar is niemand van den bureau die hem ooit gezien heeft.

ISABELLE: (komt in deuropening staan) Freddy, komt ge me even helpen?

FREDDY: Ja, ik kom direct, hé schat.

(Poep Cannol maakt enkele snelle overdreven beleefde buigingen naar Isabelle die weer naar binnen gaat)

FREDDY: (roept haar nog na) Ik ben direct klaar.

POEP CANNOL: Vanwaar zijt ge?

FREDDY: Van... (een provinciestad)

POEP CANNOL: (denigrerend) Ligt dat al op de landkaart? (ad stoel) Zet u!

(Freddy wil gaan zitten maar reinigt met z'n zakdoek eerst het zitvlak van de stoel)

POEP CANNOL: Oei Oei...! (voelt ondertussen aan de grote onderbroeken op de wasdraad of ze al droog zijn) De was...!

FREDDY: (snuift nogmaals in de lucht) Bij ons stinkt 't naar auto's maar hier... daar hangt hier toch een luchtje hé! Is hier ergens in de buurt een koekskesfabriek?

POEP CANNOL: Nee, maar wel een jeneverstokerij.

FREDDY: Toch gene sukkelaar hier uit de buurt die zich daarmee bezighoudt?

POEP CANNOL: Het is gene sukkelaar, maar wel iemand uit de buurt hier. (ietsje

- stiller) En euh... 't is een geheime stokerij!
- FREDDY: Maar die mens weet niet waarmee hij bezig is! Nu dat ik dit weet zal deze zaak snel opgedoekt zijn! Eén telefoontje en binnen de vijf minuten staat de hele rijkswacht hier! Waarom dienen die andere buurtbewoners geen klacht in?
- POEP CANNOL: Tegen watte...? Die mens doet geen vlieg kwaad.
- FREDDY: Oh nee, tegen de stank die zo'n stokerij met zich meebrengt, hé meneer Severans!
- POEP CANNOL: Stank...? Allé gij...! Mijnen dokter zegt dat het gezond is. Uw borstkas gaat daar van open, zegt 'm. Soms zijn er wel dagen dat de hele buurt zat rondloopt van 's morgens tot 's avonds, maar dat is dan nog goedkoop ook!
- FREDDY: Als gij daar zo over denkt, dan zal ik me eerst efkes inleven. Als secretaris van de directeur van de belastingen moet ik ervoor zorgen dat die man wordt opgepakt hé. Dekselkje lichten..., zo noemen wij dat.
- POEP CANNOL: Dekselkje lichten...? Zorg maar dat ge dat dekseltje eens niet tegen uwe neus krijgt...!
- FREDDY: (droogt z'n bezweet gelaat) 't is hier anders wel warm hé.
- POEP CANNOL: Dat gaat, dat gaat.
- FREDDY: Toch spijtig dat hier vanachter in de hof geen hoge bomen staan.
- POEP CANNOL: Waarvoor?
- FREDDY: Dan konden we daar lekker gaan relaxen in de schaduw, met een glaasje bier, een radio en een boek.
- POEP CANNOL: Ik heb hier gene radio, ik heb geen bier en geen boek en geen bomen. Maar ik heb wel jenever!
- FREDDY: Daar ben ik niet zo gek van.
- POEP CANNOL: En ik moet geen bier hebben!
- FREDDY: (monstert de rommel in de tuin) Gij zijt hier wel serieus aan 't opprommelen hé. Daar hebt ge wel een beetje werk mee. Dat werd precies ook tijd.
- POEP CANNOL: Voor mij is 't hier proper genoeg. En als gij u hier zoekt te bemoeien stadsmeneerke, dan gaat ge aan die kant van den draad staan. Daar moogt ge uit uw voeten slagen wat ge wilt, maar aan deze kant ben IK den baas! Verstaan...!
- FREDDY: (bindt in) Maar dat is zo niet bedoeld, hé meneer Severans!
- POEP CANNOL: Houdt uwen bek dan toe!

(Isabelle komt in de deuropening staan)

ISABELLE: (roept) Freddy, de koffie is klaar.

FREDDY: (als een schoothondje) Ik kom direct hé. Ik ga even kennismaken met onze nieuwe geburen.... voor zover dat nog niet is gebeurd.

(Poep Cannol maakt achter de rug van Freddy weer enkele beleefde buigingen naar Isabelle. Isabelle gaat terug naar binnen)

FREDDY: Zèg meneer Severans...?

POEP CANNOL: Zegt 't eens.

FREDDY: Ik moet u nog wat zeggen hé. Wij zijn niet katholiek, en ook niet protestant. Wij zijn lid van een sekte. Hebt ge al gehoord van de Koreanders?

POEP CANNOL: Nee.

FREDDY: De sekte van de Koreanders. Dat is zo'n sekte die 's avonds het gebed doen. Ik hoop dat we u daar niet mee gaan storen!

POEP CANNOL: Ik hoop het voor u ook! Als ik er last van heb dan zal ik wel eens met mijne vuilbak smijten!

FREDDY: Ik ga dan nu eerst mijn taske koffie drinken. Ik moet de auto nog uitladen. Ik ben met de auto van papa. En straks komt de verhuishwagen met het meubilair. Nu moet ik even gaan kijken. Meneer Severans, nog ne goeiendag hé.

POEP CANNOL: Zeg maar "Poep"!

FREDDY: Poep...?

POEP CANNOL: Ge moogt ook "Poepke" zeggen, maar dat staat niet voor ne secretaris van de directeur van de belastingen.

FREDDY: (stapt over de scheidingsdraad) Nog ne goeiendag hé, ...Poep!

(Freddy gaat binnen)

POEP CANNOL: (bij zichzelf) Mannen, mannen..., wat smijten ze nu op mijn dak...!

(Tinnemie komt buiten)

POEP CANNOL: Tinnemie, zet u! (beiden aan tafel)

TINNEMIE: Wat heeft 'm gezegd?

POEP CANNOL: Vanalles, maar niks dat op iets trekt!

TINNEMIE: En zijn vrouw, wat voor iets is dat?

POEP CANNOL: Zijn vrouw...? Twee keren niks! Verwende mensen, dat ziet ge direct. (imiteert accent van Freddy) Hij is secretaris van de directeur van de belastingen...! En ze zijn van...

TINNEMIE: 't Is niet waar hé...!

POEP CANNOL: (vervolgt met accent van Freddy) "En seffens komt de verhuishwagen en hij is met de auto van papa...!" In onzen tijd was dat nogal wat anders, hé Tinnemie. Weet ge 't nog! "Ik ben met de ouwe kruitwagen van onze va...!"

TINNEMIE: Ik ga voortdoen want mijn soep staat op.

POEP CANNOL: Welke is 't?

TINNEMIE: Ik heb eens bonensoep gemaakt.

POEP CANNOL: Daar gaat ge van horen...!

(Tinnemie af. Freddy komt met een tuinkabouter naar buiten)

POEP CANNOL: (merkt dat Freddy heel wat last heeft om de tuinkabouter te plaatsen want die valt steeds om) Hij is zat zeker...? Hebt ge die in Brussel gepikt?

FREDDY: Ik heb niks gepikt!

POEP CANNOL: Hij heeft nochtans veel weg van manneke Pis!

FREDDY: (gelooft dit, monstert de tuinkabouters) Vindt ge?

POEP CANNOL: 't Is 'm helemaal.

(Freddy bekijkt de tuinkabouters van dichtbij)

POEP CANNOL: Ge ziet 't niet zeker?

FREDDY: Die heeft toch geen baard hé!

POEP CANNOL: Toen nog niet, maar nu misschien wel. Ik ben de pist in. Ik ga onze Gust verzetten.

FREDDY: Woont er dan nog iemand bij u in?

POEP CANNOL: Die Gust dat is ons schaap. Hij staat hier achter de bomen. (roept richting tuin) Gust...? Gust...? (we horen blèten van een schaap, roept nogmaals) Gust, zeg eens goeiendag tegen de Freddy! (we horen opnieuw het blèten van een schaap) Voilà, hij kent u al se! (net voor hij verdwijnt langs het poortje) Mannen, mannen...! (af)

(Freddy bewondert nog even zijn tuinkabouters en gaat dan naar binnen)

d o e k

TWEEDE BEDRIJF

(Er staat aan de rechtse woning een droogrek waarop wat kleding hangt te drogen o.a. ondergoed van Isabelle. Het is een rustige morgen. Op de achtergrond kraait een haan. Poep Cannol komt in pyjama buiten. Hij heeft een gelakte nachtemmer bij. Hij merkt dat er in de rechtse woning nog maar weinig beweging is en maakt hiervan gebruik om de nachtemmer leeg te kappen over de groene scheidingsdraad)

POEP CANNOL: (met brede smile) Poep op de stoep...!

(Poep Cannol snelt terug naar binnen, keert weer zonder nachtemmer, stapt over de draad, inspecteert rond de rechtse woning en loert stiekem aan het venster. Tinnemie komt buiten)

TINNEMIE: Wat zijt gij daar aan 't doen?

POEP CANNOL: (schrikt en maant haar aan tot stilte) Pssst...!

TINNEMIE: (minder luid) Wat is daar te zien?

POEP CANNOL: Ze slapen nog. Kom eens zien! (helpt Tinnemie over de draad)
Zijn kiekens zijn ook los!

(Poep Cannol z'n oog valt op het droogrek. Hij haalt er een minuscule bh af)

POEP CANNOL: Tinnemie, dat zijn just eierpottokes!

TINNEMIE: Maak niet zoveel lawaai, seffens zijn ze wakker!

POEP CANNOL: Ge kunt er nog geen mandarijntjes in krijgen! (zet het ding op z'n hoofd) Hier se, voor in de winter...!

TINNEMIE: Leg dat terug, viezerik...!

POEP CANNOL: (neemt slipje van droogrek) Hier se, is dat ne zakdoek?

TINNEMIE: Blijf daar af, zot...!

POEP CANNOL: Da's wat anders dan die tentzeilen van u...!

TINNEMIE: (gepikeerd) Kijk naar uw eigen, zot dat ge daar staat...!

POEP CANNOL: Met die van u kunt ge gaan surfen!

TINNEMIE: Blijf daar af en leg dat terug...!

POEP CANNOL: Zou dat voor u niet passen?

TINNEMIE: Och zot!

(Beiden lachen maar als ze binnen bij Freddy beweging horen vluchten ze. Poep Cannol blijft met z'n voet achter het droogrek hangen dat hierdoor omvalt. Nu gaat de achterdeur van Freddy open. Freddy komt buiten. Tinnemie vlucht in haar woning en Poep Cannol veinst dat hij de motor monstert. Freddy ontdekt dat z'n droogrek is omgevallen)

FREDDY: (tot Poep Cannol) Goeiemorgen. (krijgt geen reactie) Men zou zeggen dat het deze nacht serieus gewaaid heeft!

POEP CANNOL: Ja, daar is een stormke gepasseerd.

(Beide heren staan aan hun kant van de draad)

POEP CANNOL: Goed geslapen, Freddy?
 FREDDY: Ik slaap altijd goed.
 POEP CANNOL: Uw kiekens lopen los!
 FREDDY: Die van u lopen ook los!
 POEP CANNOL: Bij mij is dat normaal. Bij u niet!

(Tinnemie gooit de botines van Poep Cannol naar buiten)

TINNEMIE: Hier se, straks hebt ge nog een bronchitis!

(Poep Cannol trekt de botines aan. Freddy ontdekt een ei dat juist op de scheidingslijn ligt)

FREDDY: (kinderlijk blij) Daar ligt hier een ei hé! (raapt het op) Dat is 't eerste. (wil het in z'n zak steken)
 POEP CANNOL: (streng) Héla..., terugleggen!
 FREDDY: Wat zegt ge...?
 POEP CANNOL: (iets luider) Terugleggen...!
 FREDDY: Waarom?
 POEP CANNOL: Wie zegt dat dat ei van UW kiekens is?
 FREDDY: Maar dat lag hier op mijn eigendom. (legt het ei aan zijn kant tegen de draad)
 POEP CANNOL: Nee nee nee, daar lag het niet! Het lag aan deze kant van den draad! (legt het ei aan zijn kant van de draad)
 FREDDY: Neenee neenee..., het lag hier! (legt het ei terug aan zijn kant)
 POEP CANNOL: Jaja jaja..., dat lag hier! (legt het ei terug aan zijn kant)
 FREDDY: Neenee, het lag wel degelijk aan deze kant! (legt het ei nog eens terug aan zijn kant)
 POEP CANNOL: (rustig) Goed. Maar wat gaat ge nu zeggen als dat ei eens just in 't midden moest liggen? Van wie is 't dan?
 FREDDY: Van mij, want mijn kiekens lopen los. Ge hebt het zelf gezegd!
 POEP CANNOL: Die van mij ook. Dààr se...!
 FREDDY: Wat gaan we dan doen?
 POEP CANNOL: Ahwel, ik weet 't en dat is 't eerlijkste.
 FREDDY: In twee snijden zeker...?
 POEP CANNOL: (bekijkt Freddy boos) Nee, niet in twee snijden. Of doen ze dat in 't stad misschien?
 FREDDY: Los gij het zelf dan maar op hé.
 POEP CANNOL: Gij gaat krom staan, ik schop vanachter onder uw gat en...
 FREDDY: (onderbreekt) Denkt ge nu echt dat ik helemaal kierewiet ben...?
 POEP CANNOL: (vervolgt) En dan doet gij dat bij mij.
 FREDDY: En dan...?
 POEP CANNOL: Hij die gene kik laat die krijgt het ei!
 FREDDY: En ik bij u hé!
 POEP CANNOL: Natuurlijk. Wat peinst ge daarvan?
 FREDDY: Wel, dat is dan goed. (toont z'n rechtervoet, dan met brede smile) Hebt ge mijne 44 al gezien? Die top gaat er straks vanachter bij u in hé! Maar kom

achteraf niet zagen hé!

(Poep Cannol zit intussen aan tafel en laat één voet wiebelen. Hij wijst triomfantelijk naar z'n botines)

FREDDY: Dat zijn botines hé.

POEP CANNOL: Just. Botines...!

FREDDY: Daar heb ik gene schrik van.

POEP CANNOL: Maar ik begin...! Okee, zet u maar gereed.

FREDDY: Waar moet ik me zetten?

(Poep Cannol komt over de draad en zet alles aan de kant zodat hij een fatsoenlijke aanloop kan nemen)

POEP CANNOL: Voilà, ik ben gereed.

(Freddy zet zich ietsje gebukt met gezicht naar het publiek. Poep Cannol spuwt in z'n handen, neemt een aanloop om met forse kracht tegen het achterwerk van Freddy te schoppen, maar Freddy komt recht net op het moment dat Poep Cannol wil schoppen)

FREDDY: Denk aan mijn kinderkes hé...!

POEP CANNOL: Zet u terug!

(Freddy gaat weer gebukt staan. Net als Poep Cannol wil schoppen komt Isabelle buiten? poep Cannol houdt zich alsnog in)

ISABELLE: (verwonderd) Wat is hier gaande...?

FREDDY: 't Is nikske, schat. We zijn een ei aan 't verdelen.

ISABELLE: Een ei...?

FREDDY: Ja, een ei. Ik los dat wel op. Ga maar binnen een bakske koffie zetten. Ik regel dat hier wel.

(Isabelle gaat naar binnen. Ze neemt het droogrek mee. Tinnemie haalt haar was van de wasdraad en gaat terug naar binnen)

POEP CANNOL: Gij drinkt wel veel koffie hé.

FREDDY: Gaan we nog voortdoen of niet...?

POEP CANNOL: Ga maar terug krom staan!

(Freddy zet zich krom. Poep Cannol schopt met forse kracht tegen het achterwerk van Freddy, die z'n tanden op elkaar perst van de pijn, maar toch geen kik laat horen)

FREDDY: Dat was gene slechte hé. Nu is 't mijn beurt. (wrijft tevreden in z'n handen) Zet u maar eens krom!

POEP CANNOL: (raapt het ei op en schenkt het aan Freddy) Alstublieft, het ei is voor u...!

FREDDY: (naïef zoals altijd) Maar... maar..., gij moet u nog krom zetten hé!

POEP CANNOL: Als ik gaarne een ei heb dan zal ik er wel een gaan kopen! (lacht)
Saluut, hé Freddy! (gaat binnen)

FREDDY: (richting deur van Poep Cannol, erg boos) Dat blijft niet duren! Wat denkt ge nu wel! (naar binnen in z'n eigen woning)

(Isabelle komt even later buiten met een moderne strandzetel. Ze is weer luchtig gekleed en gaat zonnebaden. Freddy komt buiten en zet de elektrische barbecue klaar)

FREDDY: (tot Isabelle) 't Is lekker in 't zonneke hé.

ISABELLE: Moet ik u efkes helpen?

FREDDY: (fier als een gieter) Maar nee, schat. Gij moet rusten. Ik doe dat wel.
(gaat binnen en komt buiten met een schotel vlees en bestek, legt worsten en satés op de barbecue) Dat gaat weer smaken. (keert het vlees) Het komt hé!

(Poep Cannol komt buiten, hij is weer normaal gekleed)

POEP CANNOL: (dreigend tot Freddy) Zorg dat de rook niet naar hier vliegt of ik bel de veldwachter...!

FREDDY: (tot Isabelle) Naar hem moet ge niet luisteren, Isabelle. Hij heeft er nog wel vijf maar ze zitten niet meer op dezelfde rij!

(Godard op, als een heer gekleed met een map onder de arm, aan de woning van Poep Cannol)

GODARD: Aha, meneer Severans! (bekijkt het houtwerk van de woning van Poep Cannol, ontdekt de rommel om zich heen op de grond, dan tot Poep Cannol)
Zou het niet stilaan tijd worden dat ge er eens wat gaat aan doen?

POEP CANNOL: Aan wat?

GODARD: Aan wat, aan wat...! Aan mijn huis begot...! Bekijk dat houtwerk eens!
Daar is geen lek verf meer op! Die ramen gaan rotten als ge daar niet aanstonds een laag verf opsmeert!

POEP CANNOL: De verf is voor de verhuurder, Godard!

GODARD: Maar het schilderen is voor de huurder! Bekijk die rommel hier eens!
Alles vuil en smerig! Binnenkort moet ik volksgezondheid nog waarschuwen om deze woning te laten ontluizen! IK ben verantwoordelijk voor deze woningen. Meneer Severans, ik durf wedden dat het daarbinnen vol met kakkerlakken zit! Ik zal ne keer gaan kijken.

POEP CANNOL: (gooit zich voor de deur) Gij komt hier niet binnen!

(Freddy volgt elke beweging bij Poep Cannol. Isabelle gaat weer binnen)

POEP CANNOL: (vervolgt tot Godard) En van kakkerlakken gesproken hé, als hier ene kakkerlak zit dan zit die dààr se...! (wijst naar Freddy) Dat is ne kak-kerlak...!

GODARD: Het moet hier gaan veranderen of ik moet u op straat gaan zetten!

Trouwens, hoe zit 't met de huur? We zullen ne keer kijken! (kijkt in map)
 POEP CANNOL: Gij weet just zo goed als ik hoe ik daarover denk!
 GODARD: (kijkt in z'n map) Aha..., de maand juni staat nog open!
 POEP CANNOL: Wat er in uw boekske staat daar trek ik mij geen fluit van aan!
 GODARD: Ge zult 't u wel aantrekken als de deurwaarder hier aan uw deur zal staan!
 POEP CANNOL: Laat maar komen!
 GODARD: Maar bekijk dat hier nu toch eens, hoe vuil en smerig dat hier is! Alles is hier vuil, zelfs uwe naam is vuil!
 POEP CANNOL: (dreigend met vingertje) Over mijne naam moet gij zwijgen! Verstaan, mislukte misdienaar! En maak dat ge van mijnen hof zijt of ik doe hier seffens nog maleuren!
 GODARD: (doet een stapje achteruit) Morgen kom ik terug mèt verf maar GIJ gaat alles schilderen!
 POEP CANNOL: Ik mag zo hoog niet kruipen van mijnen dokter!
 GODARD: Dan moet ge iemand anders laten schilderen.
 POEP CANNOL: Daar is niemand anders!
 GODARD: (vervolgt) En ik kom morgen terug met verf om te schilderen en voor de huishuur van juni. Niet betalen..., dan gebruik ik de grove middelen! De deurwaarder! En ik kan u verzekeren dat het niet plezant is als ze uw eigen meubelen verkopen op straat!
 POEP CANNOL: Daar is niemand voor in staat!
 GODARD: We zullen zien! We zullen zien! Tot morgen. Saluut!

(Godard keert zich om maar schuift uit en struikelt. Poep Cannol lacht zich te pletter)

POEP CANNOL: Da's een goei...! Ge zijt uitgeschoven over ne kiekestront...!
 GODARD: Zet uw kippen vast dan gebeurt dat niet! Het is zelfs nog niet toegelaten dat de huurders in deze woningen huisdieren hebben. Goeiendag, en tot morgen!
 POEP CANNOL: (toch gepikeerd, roept hem nog na aan de gevel) Stukske Jan m'n kloten! Ik zal ne keer een cartouche in z'n achterste blazen! Hij zal dan niet zoveel noten meer op zijne zang hebben! (kijkt naar Freddy en heeft nog net gemerkt dat die zit te genieten van dit schouwspel) En gij..., durf niet lachen, hé snotneus! Kak-ker-lak...!

(Op dit moment komt de pastoor op aan de woning van Poep Cannol)

PASTOOR: Wat is hier allemaal gaande? Hier is zoveel lawaai! Toch geen burenruzie zeker?

(Pastoor gaat aan tafel zitten)

POEP CANNOL: Burenruzie...? (cynisch) Nee, wij zijn de beste vrienden.
 PASTOOR: We zijn allemaal mensen onder elkaar, Poep. We hebben allen onze gebreken maar we moeten, ieder voor zich, onze gebreken onder ogen durven zien tegenover onze medemens. Dat we goed overeenkomen is het

- enige wat Onze Lieve Heer van ons verlangt.
- POEP CANNOL: Dat van die gebreken geldt dat ook voor pastoors?
- PASTOOR: Jazeker, maar ik heb 't nu wel over u en uwe gebuur.
- POEP CANNOL: Met zo'n konijn kunt ge niet overeenkomen! En Godard is just hier geweest!
- PASTOOR: Ik ben 'm tegengekomen. Wat wist 'm?
- POEP CANNOL: Dat moet ge nog vragen.
- PASTOOR: Problemen met de huishuur zeker?
- POEP CANNOL: Natuurlijk. En hij zei dat ik moest schilderen en dat ik die rommel hier moest wegdoen of dat hij anders naar den deurwaarder zou gaan...!
- PASTOOR: 't Is allemaal uw eigen schuld, Poep. Joke Van Gelder is bij mij geweest. Ze heeft me alles verteld. Maar ik kan niet begrijpen dat gij niks wilt aanpakken als ze u iets willen geven. Waarom denkt ge dat ik naar hier kom? Niet omdat ge elke zondag naar de heilige mis komt, want dat doet ge ook al vijf jaar niet meer! Gij zijt voor mij ook een schaap uit m'n kudde. En ik heb de plicht van mijnen baas om mijn kudde bij elkaar te houden. Als er ene buiten de schreef loopt is 't mijn plicht om te zeggen "how..., hier gij en terug bij de grote hoop"! Ik doe dat voor u maar gij doet niks voor mij!
- POEP CANNOL: Wat vindt ge dat ik voor u moet doen, meneer pastoor?
- PASTOOR: Kom zondag eens naar de mis.
- POEP CANNOL: Dat gaat niet!
- PASTOOR: Waarom niet? En die andere mensen dan?
- POEP CANNOL: Maar gij verstaat dat niet, meneer pastoor. Als ik gelijk een verloren schaap daar zondag tussen uw kudde moet gaan zitten dan gaat uw hele kudde naar huis en dan staat ge daar alleen in uw kerk!
- PASTOOR: Dat ligt aan uw eigen, Poep. Kleed u, was u, scheer u, verzorg u en hou zondag gelijk de rest van de mensen.
- POEP CANNOL: De zondag is voor mij nen dag gelijk nen andere. Heeft ons Heer niet gezegd: "Ga en wees gelukkig"? Wel, ik ben gelukkig. Ik ben tevreden met wat ik heb. En dat kunnen er van uw kudde nog niet te veel zeggen! (starend) Daar is maar één ding dat ik mis...!
- PASTOOR: Dat weet ik. Maar ik kan u geen kinderen geven. Daar moet ge zelf voor zorgen. Gij en Tinnemie.
- POEP CANNOL: Gij weet ook dat mijn binnenwerk niet meer marcheert. Kunt gij aan uwen baas eens niet vragen om er hier een paar te droppen op mijnen dorpel?
- PASTOOR: Daar gaan we 't nu niet over hebben. Maar probeer hier met uwe nieuwe gebuur in vrede te leven. Het lief en het leed samen te dragen.
- POEP CANNOL: Dat doen we, maar hij gaat met het lief lopen en ik blijf met 't leed zitten.
- PASTOOR: Wat ik u nog wou vragen, ge zoudt mijn garage eens moeten komen opkuisen.
- POEP CANNOL: Hangt daar iets aan vast, meneer pastoor?
- PASTOOR: Ja, alle rommel die erin staat die krijgt ge.
- POEP CANNOL: Dat is dan afgesproken. Zèg meneer pastoor, hoeveel soorten geloof zijn er eigenlijk?
- PASTOOR: Veel Poep, héél veel.
- POEP CANNOL: "Koreanders", wat zijn dat?

PASTOOR: Dat zijn mensen wiens geloof het onze zeer dicht benadert. Maar ik geloof dat zij op een zeer rare manier bidden. Ze dragen dan speciale kleren en ze drinken Turkse wodka! Vanwaar komen ze?

POEP CANNOL: Wie?

PASTOOR: De nieuwe geburen?

POEP CANNOL: Van....

PASTOOR: Daar moet ik overmorgen naar een bijeenkomst. (gaat tot bij de scheidingsdraad, dan vriendelijk tot Freddy) Goeiendag meneer. (luider) Goeiendag...!

FREDDY: (met tegenzin want hij leest ondertussen in een boek) Goeiendag.

PASTOOR: Gij zijt van ..., hoor ik?

FREDDY: Ja, waarom?

PASTOOR: Daar moet ik overmorgen zijn. Hoe rijd ik daar het best naartoe?

FREDDY: Met den auto hé!

PASTOOR: Langswaar, bedoel ik?

FREDDY: Dat zeg ik niet.

PASTOOR: Oh...! Dan gaat gij niet in de hemel komen, mijn zoon.

FREDDY: En gij niet in .... ! (gaat naar binnen)

PASTOOR: (tot Poep) Wel speciale mensen hé.

POEP CANNOL: Ik heb 't u toch just gezegd. Hoe kunt ge met zoiets in vrede leven?

PASTOOR: Goed Poep, dan komt ge mijn garage maar eens opkuisen als ge tijd hebt. Ik ben ermee weg. En ge moet dat van die kinderen niet te veel in uw kopke steken. Vroeg of laat is 't toch eens prijs. Saluut. (af)

POEP CANNOL: (bij zichzelf) Als ze van de vuilkar vallen zeker...! (zet zich aan tafel en leest de krant)

(Isabelle komt buiten, ontdoet zich van haar badjas, verschijnt in badpak en zet zich in de strandzetel. Poep Cannol keert zich een beetje gegeneerd om. Hij weet met zichzelf geen blijf meer bij het zien van zulke mooie dingen. Hij gaat naar binnen. Isabelle wrijft zich in met zonnecrème en geniet van de zon. Aan de woning van Poep Cannol gaat boven het venstertje stilletjes open. Tinnemie komt buiten met een hark. Ze ruimt de tuinafval op, waaronder bladeren, gras, enz. We merken dat Poep Cannol met een verrekijker vanuit het venstertje naar Isabelle loert. Maar telkens weer gooit Tinnemie het afval over de groene plasticdraad, tot Freddy naar buiten komt en de bedoelingen van Tinnemie merkt. Ondertussen ligt het vlees te bakken op de barbecue)

FREDDY: (tot Tinnemie) Ah nee, Maar wat doet gij nu...?

TINNEMIE: Ik kuis mijnen hof op.

FREDDY: Jaja, maar waarom doet gij UWEN afval naar ONZE kant?

TINNEMIE: Eerlijk verdelen hé.

FREDDY: Maar dat gaat zo maar niet hoor!

TINNEMIE: Jawel, dat gaat heel goed. Kijk maar eens...! (gooit de bladeren over de draad)

FREDDY: En als ik dat nu eens terug over de draad gooi...?

TINNEMIE: Dan ligt dat terug aan deze kant hé!

(Freddy gooit een deel terug over de draad)

FREDDY: (merkt plots dat Poep Cannol zijn Isabelle bespiedt met de verrekijker)
Wat doet die daar boven...?

TINNEMIE: (merkt dat nu ook) Héla..., wat zit gij daarboven aan dat vensterke te doen? (snelt naar binnen)

(Poep Cannol rept zich snel weg maar valt duidelijk naar achter. We horen het omvallen van een stoel en vervolgens luid gedonder)

FREDDY: (tot Isabelle) Hebt ge ooit van uw leven...! Zit die u te begluren hé!

ISABELLE: Dat is toch niks.

FREDDY: Nee, dat hebt ge nog graag zeker...! Potverdorie, zitten we hier met ne gluurder in de buurt!

(Poep Cannol komt buiten met een pleister op z'n voorhoofd. Hij lijkt een beetje aangeslagen en zet zich aan tafel)

FREDDY: (met leedvermaak) Ergens tegen gelopen, Poep? (geen reactie) Een stukske vlees van den barbecue? Een stukske worst? Een stukske saté? (tot Isabelle, pesterig ad Poep Cannol) 't Is al een tijdje geleden dat hij nog gegeten heeft hé!

(Freddy slaat de geur van het vlees met handdoek richting Poep die daardoor enkele keren moet slikken. Freddy draait het vlees fluitend en met een speels fantasietje om, ruikt er dan aan)

FREDDY: Heerlijk...!

(Poep Cannol gaat binnen)

FREDDY: (met gebaartje aan mond tot Isabelle) Hebt ge dat gezien? Dat liep er zo uit hé...! (ad vlees) 't Is bijna klaar hé.

(Poep Cannol keert weer met een pan spek met bruid brood en zet die op tafel. Isabelle gaat binnen en laat een scherpe krijs, komt buiten met een levende kip die ze onmiddellijk over de plasticdraad gooit)

FREDDY: Zat die kip binnen?

ISABELLE: In de keuken.

FREDDY: (tot Poep Cannol) De volgende keer leg ik ze op de barbecue!

POEP CANNOL: (speels berispand tot kip) Waar zijt ge weer geweest? Waar zijt ge weer geweest, Miel?

(Poep Cannol toont, al fluitend en een voor een, elke snede spek die in de pan ligt. Het vet druipt er af. Hij begint te eten)

POEP CANNOL: Goed spek. (geeft de kippen een zwaard van het spek) Hier se mannen, broederlijk delen!

FREDDY: (krijgt nu toch het water in de mond, dan tot Isabelle) Volgende week gaan wij nog eens spek eten hé.

(Freddy en Isabelle eten van het vlees. Molleke daagt op, loopt likkebaardend langs de draad als hij Freddy en Isabelle ziet eten. Hij zet zich naast Poep Cannol die nu plots met nog meer smaak van z'n spek eet. Molleke droogt z'n mond met een zakdoek als hij van dichtbij in de pan loert)

POEP CANNOL: Precies dat ge ook goesting hebt?

MOLLEKE: De zever loopt al neffen mijnen baard. (droogt weer z'n mond)

POEP CANNOL: Kom, zet u en eet een stuk mee!

(Molleke zet zich aan tafel en eet mee)

POEP CANNOL: Laat me uw handen eens zien, Molleke!

(Molleke toont z'n vuile handen)

POEP CANNOL: Maar gij hebt handen van nen beeldhouwer! Gij zijt nen artiest! Gij moet gaan beeldhouwen.

MOLLEKE: En wat moet ik beeldhouwen, Poep?

POEP CANNOL: Begin maar met ne leeuw.

MOLLEKE: Hoe moet ik dat doen?

POEP CANNOL: Ge neemt nen blok hout en ge kapt er alles af wat niet op ne leeuw trekt. Ik heb hier nog wel ergens nen blok liggen. (haalt blok hout tevoorschijn) Voilà, ge begint hier... (maar Molleke heeft merkbaar geen tijd want hij wendt z'n ogen niet af van de pan spek) Kijk nu toch eens naar hier, Molleke...!

MOLLEKE: Ik heb gene tijd, Poep!

POEP CANNOL: Ik zal 'm bij de deur zetten dan kunt ge 'm straks meenemen.

(Isabelle en Freddy ruimen de tafel af en gaan naar binnen)

MOLLEKE: Zèg Poep, ik heb nog iets gevonden op 't stort.

POEP CANNOL: Is 't echt? En wat voor iets?

MOLLEKE: Moet ik 't laten zien?

POEP CANNOL: Ja.

MOLLEKE: Maar 't is wel heel groot hé. 't Staat hier tegen de gevel.

POEP CANNOL: Dat wil ik zien!

MOLLEKE: Ik zal 't eens gaan halen. (stopt een paar sneden spek in de zak van z'n jas) Da's voor straks!

(Molleke af en komt even later weer op met een dubbele ladder)

MOLLEKE: Da's nen tweedekker, die kunt ge uitschuiven.

(Ze trekken samen de ladder uit, maar per toeval raakt hij de ruit van de rechtse woning en het glas in het raam breekt)

POEP CANNOL: Pas op...!

MOLLEKE: Ge hebt te laat "pas op" geroepen, Poep!

FREDDY: (komt naar buiten gelopen) Wat is hier allemaal aan de hand? (merkt het gat in het venster) Wie gaat dat betalen?

MOLLEKE: (vervolgt zingend op het bekende wijsje) Wie heeft zoveel ping ping ping?

FREDDY: Poep...? Weet jij daar iets van?

POEP CANNOL: Nee.

MOLLEKE: En ikke ook niet.

FREDDY: Maar ikke wè! Kom gene zever nu, wie heeft dat gedaan?

POEP CANNOL: Geen gedacht van!

FREDDY: Ik heb weinig goesting om hier ambras te maken hé. (iets luider) Wie heeft dat gedaan?

MOLLEKE: Wel euh..., daar kwamen twee spelende mussen met hoge snelheid voorbijgevlogen en ze scheerden tegen de venster en... en kapot hé...!

FREDDY: En wat doet die ladder hier dan? Vertel me dat ne keer!

MOLLEKE: Die hadden ze op hunne rug!

FREDDY: En als ik dat niet geloof dan maakt ge mij iets anders wijs zeker! Kom heren, wat doet die ladder hier?

MOLLEKE: (haalt z'n schouders op, kijkt naar Poep) Weet jij dat, Poep?

FREDDY: Wie gaat dat betalen? We geven dat aan bij de verzekering en 't is opgelost!

POEP CANNOL: Allé, wat gaat dat kosten?

FREDDY: Toch al snel 500 frank hé!

POEP CANNOL: (haalt 1.000 frank uit z'n broekzak en geeft die aan Freddy) Hier zijn er duizend! Hou de rest maar!

FREDDY: Dan hebt gij dat gedaan, Poep?

POEP CANNOL: Da's eender wie dat 't gedaan heeft. Uw ruit is betaald.

FREDDY: Maar ik zal u nog 500 frank teruggeven hé.

POEP CANNOL: Hou den overschot maar.

FREDDY: (bekijkt bankbriefje) Ik zal voor den overschot wel eens een pint trakteren. (gaat naar binnen)

POEP CANNOL: Molleke, maak dat ge met uwe ladder hier weg zijt want dat brengt ongeluk! En deze namiddag moet ik bij de pastoor de garage gaan opkuisen. Als ge moest tijd hebben dan moogt gij onze Gust op een ander plaats gaan zetten. En vergeet hem geen drinken te geven hé.

MOLLEKE: Poep...?

POEP CANNOL: Ja.

MOLLEKE: Merci hé.

POEP CANNOL: Da's niks. Da's gere gedaan.

(Molleke af. Poep Cannol gaat naar binnen)

DERDE BEDRIJF

(De kapotte ruit is vervangen door plastic. De groene draad is duidelijk omver gelopen)

MOLLEKE: (heeft een koord bij zich, roept van achteraan in de zaal terwijl hij kuierend naar voor komt) Gust...? Gust...? (is op zoek naar het schaap, dan hier en daar tot een toeschouwer) Hebt gij onze Gust gezien, madam? ... Hebt gij onze Gust gezien, meneer? (roept weer) Gust...? Gust...? (plots horen we op de achtergrond een schaap blèten) Hij heeft zijne weg weeral gevonden se. Gust, ik ben daar hé! (kruipt op podium en dan af langs linkse woning)

(Isabelle komt buiten, maar loopt op haar blote voeten in de zwarte schapekeutels)

ISABELLE: Oooh..., wat is dat hier allemaal? (roept) Freddy...? Freddy...? (iets luider en strenger) Freddy, waar zit gij...?

FREDDY: (op met een houten nestkastje) Wat is er aan de hand?

ISABELLE: Wat is hier gebeurd...?

FREDDY: (merkt de schapekeutels, ruikt eraan) Dat is weer een van die streken van Poep Cannol!

(Isabelle gaat weer naar binnen. Freddy zet de draad recht. Molleke op met zijn fiets, met op het stoeltje een houten appelsienkist waarin de blok hout ligt. Hij zet z'n fiets tegen de gevel en merkt Freddy die bezig is met de draad weer recht te zetten)

MOLLEKE: Stukken gemaakt...?

FREDDY: Gij weet er meer van zeker?

MOLLEKE: Van wat?

FREDDY: Van die draad.

MOLLEKE: Ik weet van niks!

FREDDY: Gij weet nooit van niks!

MOLLEKE: (merkt nestkastje waar Freddy vergeten is van een gat in te maken langswaar de vogels binnen kunnen) Amaai, da's schoon! Gij gemaakt...?

FREDDY: Natuurlijk. (fier) Dat heb ik gemaakt. Of dacht ge dat die van 't stad niks konden misschien?

MOLLEKE: Niet veel hé. En die van ... (provincie vernoemen) zeker niet hé. (zoekt naar het gat) Is dat misschien een drinkbakske?

FREDDY: Maar nee, dat is een nestkastje. Dat ziet ge toch wel zeker.

(Molleke inspecteert ondertussen het nestkastje)

FREDDY: Dat ga ik straks ophangen daar tegen de zijgevel. Daar ergens. En dan gaat daar een vogel zijn nestje in bouwen.

MOLLEKE: 't Is er misschien een voor een specht...?

FREDDY: Een specht of nen andere vogel, dat is eender.

MOLLEKE: Het moet er wel ene zijn met een boormachien op zijne rug, want anders gaat 'm niet binnen kunnen!

FREDDY: En waarom niet?

MOLLEKE: Daar is geen gat in...!

FREDDY: (ontdekt z'n fout) Dat ben ik nu helemaal vergeten...! Hoe is dat mogelijk...?

MOLLEKE: Maar als 't dan nen Duitse vogel is dan kan dat nog geen kwaad hé!

FREDDY: Waarom niet?

MOLLEKE: Die zal wel kloppen! (tikt driemaal tegen het nestkastje, roept dan) Aufmachen...!

FREDDY: (gepikeerd) Geef maar hier!

MOLLEKE: Is de Poep niet thuis?

FREDDY: Dat weet ik niet! Dat moet ge aan Tinnemie vragen!

(Isabelle gaat in strandzetel liggen en begint zich in te wrijven met zonnecrème. Molleke kijkt de ogen uit z'n hoofd, wat Freddy merkt)

FREDDY: Moet ge anders nog iets weten?

MOLLEKE: Eigenlijk wel. Wilt ge gene velo kopen?

FREDDY: Toch niet dat scharminkel dat daar tegen de gevel staat?

MOLLEKE: Jawel.

FREDDY: Och man, laat me gerust! Dan kan ik beter een trottinet kopen.

MOLLEKE: Maar ge moet er niet veel voor geven zenne.

FREDDY: Doe met uwe velo wat ge wilt, maar laat me gerust. Mijn vrouw ligt hier te zonnen, ik heb nog werk en...

MOLLEKE: (onderbreekt) Ik hoor 't al, ge hebt 'm liever gratis zeker?

FREDDY: Nee, ik heb liever niks! Doe met uwe velo wat dat ge wilt, al steekt ge hem in uw achterwerk, maar laat me gerust!

MOLLEKE: Toch niet..., (wijst naar achterwerk)

FREDDY: Jawel, daar...!

MOLLEKE: (met constante blik naar Isabelle) Allé dan. Tot nog eens.

FREDDY: En val niet over die draad!

(Door te blijven kijken naar Isabelle struikelt Molleke bijna over de draad)

MOLLEKE: (wijst naar Isabelle) Gij verkoopt zeker die trottinet niet...?

FREDDY: (verbaasd) Mijn vrouw toch niet zeker?

MOLLEKE: Euh ja.

FREDDY: Laat me niet lachen! Wat zoudt gij daar nog kunnen mee aanvragen?

MOLLEKE: Daar zoudt gij nog kunnen van verschieten! (stapt over de draad) Saluut hé.

(Molleke gaat naar z'n fiets, haalt uit de appelsienkist een halve gebeeldhouwde blok hout en zet deze op tafel, gaat dan naar binnen bij Poep Cannol)

FREDDY: (liefjes tot Isabelle) Wil ik voor u een glas limonade halen?

ISABELLE: Ja.

FREDDY: Ik ben direct terug hé. (gaat binnen)

(Molleke komt boven aan het venster tevoorschijn met verrekijker en loert stiekem naar Isabelle. Freddy op met limonade en zet het glas op tafel)

FREDDY: (tot Isabelle) Ik zal 't tafeltje wat dichterbij zetten. 't Is lekker in de zon hé. Ik ga me naast u zetten, als dat mag hé...! (merkt Molleke, dan snel naar binnen)

(Molleke krijgt het er warm van en droogt z'n bezweet gelaat. Freddy op met vislijn en aan de haak hangt een foto van een schaarsgeklede vrouw. Molleke hangt met de verrekijker uit het raam, maar Freddy laat de foto vóór de verrekijker bengelen. Molleke achtervolgt de foto met z'n verrekijker. Met één hand grijpt hij naar de foto terwijl hij nog steeds door de verrekijker loert)

MOLLEKE: (kreunend) Hooo... hooo..., hooo... (dan op rijm) Het wonder is geschied, mijn broek is nat en 't regent niet!

TINNEMIE: (komt thuis en merkt Molleke aan het raam, roept) Héla, héla..., wat is dat daar allemaal...!

(Molleke rept zich weg. Freddy spoedt zich tot bij Isabelle en Tinnemie stapt snel naar binnen)

GODARD: (op langs rechtse woning) Goeiendag beiden. 't Is Godard voor de huishuur.

(Isabelle slaat de badjas om haar lichaam)

GODARD: Zal 't gaan vandaag?

FREDDY: Eigenlijk niet.

GODARD: Ge gaat toch niet beginnen gelijk uw geburen?

FREDDY: Wij hebben nooit zoveel geld in huis. Kunnen we dat niet regelen met een overschrijving of met de post of zo?

GODARD: Ook goed, als ik op u kan rekenen. Ik begrijp, niet dat zo'n nette mensen al u zich in deze buurt komen vestigen.

ISABELLE: Men moet ergens wonen, hé meneer Godard. (terug naar binnen)

FREDDY: Gij hebt 't ver geschopt als al die huizen hier van u zijn!

GODARD: Nee, die zijn niet van mij. Ze zijn van meneer Du Chateau. Hij is de eigenaar van deze buurt. Ik werk alleen maar voor hem als makelaar en gelijktijdig haal ik de huishuur op.

FREDDY: En de slechte betalers?

GODARD: Slechte betalers, daar heb ik geen enkel probleem mee. Eén telefoontje naar de deurwaarder en na vijf minuten staat de boel op straat. Ik stap dan maar eens op. Ik mag er dan op rekenen dat u maandelijks betaalt per overschrijving?

FREDDY: Daar kunt ge op rekenen.

GODARD: (merkt de plastiek aan het kapotte venster) Wat is dat hier...?

FREDDY: Dat is euh..., dat gaat gemaakt worden. Ik neem dat allemaal op mij.

GODARD: Ik hoop 't voor u of ge gaat dezelfde weg op als uwe gebuur van hiernaast! Tot ziens meneer en madam Schouwkens.

FREDDY: Dag hé.

(Godard af)

ISABELLE: (komt uit strandzetel) 't Is te warm in de zon.

FREDDY: Mag ik uwe limonade dan hebben?

ISABELLE: Ja.

FREDDY: (slijmend) Bedankt hé.

(Isabelle af. Freddy laat zich uitgestrekt in strandzetel vallen waardoor die bijna omkiepert. Godard komt even later weer op aan de woning van Poep Cannol met twee potten verf die hij op tafel zet. Hij klopt enkele keren op de deur. Tinnemie en Molleke komen buiten)

GODARD: Poep Cannol niet thuis?

TINNEMIE: Nee.

GODARD: Hoe nee?

TINNEMIE: Nee, hij is niet thuis. Gij toch ook niet want ge zijt hier!

GODARD: Wanneer is hij thuis?

TINNEMIE: Die kan elk moment thuiskomen want hij is bij de pastoor de garage opkuisen.

GODARD: Maar hij wist toch dat ik vandaag ging terugkomen?

TINNEMIE: Hij is niet thuis. Verstaat ge mij niet?

MOLLEKE: Of moeten we 't in 't Frans zeggen misschien?

GODARD: Ik heb twee potten verf meegebracht. Hij kan gaan schilderen op één voorwaarde, dat hij de huur van de maand juni betaalt! NU...!

MOLLEKE: Maintenant...?

GODARD: Oui...!

TINNEMIE: Dat zal dan toch niet gebeuren zenne!

GODARD: (staat versted) Hoe dat zal niet gebeuren...? Maar gij zijt al dezelfde gelijk de Poep!

TINNEMIE: Gij kent Poep Cannol nog niet goed zeker?

(Molleke wil in deze dialoog zijn beeldhouwwerk tonen aan Godard. Molleke blijft aandringen door tegen zijn arm te stoten)

GODARD: Ikke Poep Cannol niet kennen...? De slechtste huurder van uren in den omtrek!

TINNEMIE: Hij zegt dat hij niet betaalt en dan zal hij niet betalen!

GODARD: Denk toch eens na want aanstonds staat de deurwaarder hier en die zet de hele boel op straat! (krijgt het op z'n heupen door het onophoudend aandringen van Molleke) En wat is er met u...?

MOLLEKE: Wat vindt ge van mijne leeuw?

GODARD: Leeuw...? Leeuw...? Is dat ne leeuw...?

MOLLEKE: Niet kopen...?

GODARD: Steek uwe leeuw in uw gat...!

MOLLEKE: Dat gaat niet meer!

GODARD: En waarom niet?

MOLLEKE: Daar zit al nen oude velo in!

GODARD: Och, laat me gerust! (tot Tinnemie) Het zal geschieden zoals gij het zelf hebt gewild hé. Ik zal een deurwaarder sturen en dat zal nog niet te lang duren! (autoritair af)

TINNEMIE: Molleke, ik denk dat er ambras gaat van komen. En nu juist dat de Poep niet thuis is. Zèg, zouden wij niks kunnen regelen?

MOLLEKE: Gere!

TINNEMIE: Weet ge wat dat ge doet, gij gaat naar boven, ge doet de venster open, ge pakt de pispot en ge kapt die leeg.

MOLLEKE: Naar buiten toch?

TINNEMIE: Ja natuurlijk naar buiten! Van het moment dat ge het woord "deurwaarder" hoort dan kapt ge die pispot gewoon leeg.

MOLLEKE: Gewoon het woord "deurwaarder"?

TINNEMIE: Ja Molleke.

MOLLEKE: Hard genoeg roepen hé.

TINNEMIE: Ja, ge zult 't wel horen!

MOLLEKE: Dat moet ge maar ene keer zeggen, hé Tinnemie. (maakt vreugdesprongetje en gaat enthousiast binnen)

(Tinnemie zet de potten verf binnen en keert weer met een kleine kookpan, ze stapt ermee naar de draad)

TINNEMIE: Freddy, kom eens naar hier. Ik heb hier nog wat stoofvlees over. Misschien dat gij of Isabelle goesting hebt.

FREDDY: (ruikt aan de kookpan) Merci Tinnemie. Dat vind ik nu eens echt vriendelijk hé. Gij zijt veel te goed hé.

TINNEMIE: Anders moet ik 't toch weggappen.

FREDDY: We gaan dat direct opeten hé. En we zullen die kookpan wel afwassen. Ons Isabelle is nu aan 't rusten op de sofa.

TINNEMIE: Ze is toch niet ziek zeker?

FREDDY: Neenee. Of eigenlijk wel een klein beetje zo. 't Is te zeggen, ze gaat een kindje kopen.

TINNEMIE: (verbaasd) Een kindje...?

FREDDY: Ja, zo'n heel klein kindje zo hé.

TINNEMIE: (bij zichzelf) Een groot kindje dat zal moeilijk gaan hé. (tot Freddy) Mag ik 't al tegen de Poep zeggen?

FREDDY: Ja, waarom niet?

TINNEMIE: Hij zal blij zijn.

FREDDY: Blij...? Poep Cannol blij...? Denkt ge dat?

TINNEMIE: Jawel, jawel.

FREDDY: Zo rap is die anders niet blij hé. (ad stoofvlees) In ieder geval, bedankt hé.

TINNEMIE: Dat is gere gedaan. (gaat binnen)

(Poep Cannol op met een nieuwe fiets die hij tegen de gevel zet. Onder volgend gesprek komt Freddy buiten en zet zich in strandzetel))

TINNEMIE: Ne nieuwe velo, Poep?

POEP CANNOL: Een chique stuk hé. Dat kan ik toch niet laten staan hé.

(Molleke die boven aan het raam zit te wachten klopt op het venster en maakt een gebaartje naar Tinnemie dat het wel erg lang duurt)

POEP CANNOL: Wat zit die daar boven te doen?

TINNEMIE: Daar gaat iets gebeuren, Poep! Godard is weer hier geweest!

POEP CANNOL: En wat wist 'm te vertellen?

TINNEMIE: Dat den deurwaarder op komst is!

POEP CANNOL: Laat die maar komen! (stroopt de mouwen op)

TINNEMIE: Kalm Poep, kalm! Deze keer zal ik 't wel regelen.

POEP CANNOL: Ahwel, da's goed. Ik zal me niet bemoeien. (zet zich aan tafel)

(De deurwaarder komt al tevoorschijn)

DEURWAARDER: Goiedag allemaal. Is dat hier bij meneer Cannol Severans? Of bij Poep Cannol? Want ik heb twee namen gekregen.

TINNEMIE: Ja meneer, dat is hier. Wat nieuws?

DEURWAARDER: Wel, ik ben de deurwaarder. Wellicht dat jullie al weten waarvoor ik hier ben.

(Ondertussen maakt Tinnemie duidelijk, aan Molleke dat het venster open moet, maar Molleke krijgt het venster niet open)

TINNEMIE: Ik weet van niks.

DEURWAARDER: Meneer Godard heeft me net opgebeld en we hebben de situatie over deze woning ernstig besproken. We hebben besloten om over te gaan tot de grove middelen, mevrouw.

(Nu krijgt Molleke het venster wel open)

TINNEMIE: En welke zijn die grove middelen, meneer?

(Tinnemie pusht de deurwaarder even waardoor deze één stap achteruit doet en volledig in de vuurlijn staat van Molleke)

DEURWAARDER: Wel, om te beginnen ga ik alvast de waarde van het meubilair noteren.

TINNEMIE: Dat hebben we niet meer, meneer.

(Molleke heeft reeds de nachtemmer uit het venster gestoken en houdt die nu net boven het hoofd van de deurwaarder, maar die doet weer een klein stapje vooruit)

DEURWAARDER: Ik zal zelf wel beslissen wat ik zal noteren. Okee? Kom, laat ons even in uw woning gaan kijken.

TINNEMIE: Wacht efkes. Kijk daar...!

(De deurwaarder doet een stap achteruit en kijkt om)

TINNEMIE: (luid ad Molleke) Deurwaarder...!

(Met een zeker vorm van fierheid giet Molleke de nachtemmer leeg op het hoofd van de deurwaarder. Poep Cannol kan z'n lach niet bedwingen en Freddy die alles gevolgd heeft lacht mee. De deurwaarder kijkt naar boven, wrijft met de hand over z'n hoofd en ruikt eraan)

DEURWAARDER: Maar dat is... (snuift nogmaals aan z'n hand)

POEP CANNOL: Jaja, dat is zeker...!

FREDDY: (komt tot tegen de draad, tot deurwaarder) Bij ons regent het soms wel van die zwarte bollekes!

DEURWAARDER: (met meer zin om te wenen) Saluut...! (af)

(Molleke komt naar buiten)

TINNEMIE: Proficiat Molleke. Goed gedaan!

MOLLEKE: Recht in z'n saccoche zeker?

TINNEMIE: Kom, we drinken er ene. (gaat binnen)

POEP CANNOL: Freddy, ook goesting in nen borrel?

FREDDY: Eén zal toch geen kwaad kunnen hé. (komt over de draad tot bij Poep en Molleke)

(Tinnemie op met fles jenever en schenkt drie borrels uit. Iedereen zet zich aan tafel)

TINNEMIE: Poep, de Freddy heeft goed nieuws!

FREDDY: Ja, ik word vader!

POEP CANNOL: 't Is niet waar! Proficiat. (schudt Freddy de hand) En voor wanneer is 't?

FREDDY: 't Is voor tegen Sinterklaas.

POEP CANNOL: 't Is toch niet van zwarte Piet? (met lachje)

(Isabelle komt gewoon gekleed naar buiten)

FREDDY: (ad Isabelle) Dat is mijne chou, se mannekes!

POEP CANNOL: Ge ziet 't al. Ze draagt vooruit, 't zal een jongenske zijn.

FREDDY: Dat is snel dat de Poep dat ziet hé.

(Mevrouw De Bock op aan rechtse woning, kusje voor Isabelle)

FREDDY: (schrikt als hij Mevr. De Bock merkt) Oeioei..., dat is mijn schoonmama. Nu moet ik gaan zien. (wipt over de draad, dan tegen mevrouw De Bock) Dag ma, hoe is 't ermee? (krijgt kusje)

MEVR DE BOCK: (ad Poep Cannol) Zijn dat de nieuwe burenen?

FREDDY: Ja.

MEVR DE BOCK: Ja wie...?

FREDDY: Ja Ma...!

MEVR DE BOCK: Dan ga ik maar eens kennismaken. (stapt tot aan de draad)
Goeiedag mensen. Mijn naam is Maria Christine De Bock.

POEP CANNOL: (spottend) En de geit is niet thuis zeker! Mijne naam is Poep Cannol.

MEVR DE BOCK: Iets aan 't vieren? Met pensioen misschien?

POEP CANNOL: Neenee, vandaag just 10 jaar invalide.

ISABELLE: Dan zouden we dat vandaag kunnen vieren?

POEP CANNOL: Da's een goed gedacht.

(Isabelle fluistert wat in het oor van Freddy en gaat vervolgens naar binnen)

MEVR DE BOCK: (ad Tinnemie) En dat is uw vrouw zeker?

POEP CANNOL: Ja, dat is ons Tinnemie.

MEVR DE BOCK: (ad Molleke) En wie is dat?

POEP CANNOL: Dat is nog ne piloot van den eerste wereldoorlog. Die is hier geland in ... (plaatselijke naam gebruiken) Dat is Molleke van de Meulder. En die heeft zijne weg niet meer teruggevonden en daarom is 'm maar hier gebleven.

MOLLEKE: (schudt Mevr. De Bock de hand) Dag vrouwmens...! Gij hebt ook een goed voorkomen precies.

(Isabelle komt buiten met een klein geschenk dat ze aan Freddy geeft en die geeft het vervolgens aan Poep Cannol)

POEP CANNOL: Wat is dat...?

FREDDY: Dat is een klein cadeauke van Isabelle en mij omdat ge vandaag 10 jaar op invaliditeit zijt.

POEP CANNOL: (opent, het blijkt een fles shampoo te zijn) Maar dat ken ik niet. Wat is dat?

FREDDY: Dat is haarshampoo.

MOLLEKE: (ruik er aan) Schampoo...!

POEP CANNOL: Nog nooit gezien. Dat is voor de reuk of zoiets?

FREDDY: Nee, om uwe kop te wassen.

POEP CANNOL: (iets teleurgesteld) Merci dan.

FREDDY: Nu moet ik verder gaan, ik heb nog werk te doen. (tot Mevr. De Bock)
Komt, gij mee, ma?

MEVR DE BOCK: Het was me aangenaam, Poep Kanon.

POEP CANNOL: Ja, Marie Christine De Geit!

MEVR DE BOCK: (verbetert) 't Is De Bock!

POEP CANNOL: Och ja, 't is van den bok!

MOLLEKE: (steekt z'n hand nog op en groet) Aux reservoir...!

(Isabelle, Freddy en Mevr. De Bock gaan binnen in rechtse woning. Tinnemie, Poep Cannol en Molleke zetten zich aan tafel)

POEP CANNOL: Molleke, ge hebt dat goed gedaan met die pispot hé. Hier, dat is voor u. (geeft hem de shampoo) En weet ge wat ik nu ga doen? Die moteur plastificeren tegen de roest dan kunnen we daar misschien veel geld van maken.

FREDDY: (komt buiten) Poep, excuseer mij maar hebt ge voor mij niet een beetje verf teveel? Ik zou graag dat raam wat gaan bijschilderen, maar ik zit zonder.

POEP CANNOL: Mijn raam...?

FREDDY: Neenee, dat van mij.

TINNEMIE: Dat is waar ook, we hebben ne cadeau gekregen van Godard. (gaat binnen)

POEP CANNOL: Dan gaat ge vader worden, Freddy?

FREDDY: (trots) Ja.

POEP CANNOL: Hoe hebt ge dat gedaan? (Freddy reageert niet) Hij weet 't niet! (zet z'n wijsvingers verticaal op z'n hoofd en wiebelt ermee)

(Tinnemie op met de potten verf en zet die op tafel, gaat dan terug naar binnen)

POEP CANNOL: Hier se, twee potten voor 500 frank. Pak maar mee.

FREDDY: (neemt de twee potten verf mee) Ik zal u die straks betalen hé. Zèg Poep, en zeg tegen Tinnemie dat het stoofvlees lekker was. We hebben alles opgegeten. Ze moet dat recept maar eens ne keer geven.

POEP CANNOL: Ik zal 't haar vragen.

FREDDY: Bedankt hé. (gaat binnen)

POEP CANNOL: (tot Molleke) Wat vindt ge van mijne velo?

MOLLEKE: Een chique stuk. Waar hebt ge dat gevonden?

POEP CANNOL: Ik moest toch bij de pastoor alles gaan opkuisen.

(De pastoor komt bijna uitgeput toe. Onder volgend gesprek komt Freddy met keukenknechtje tevoorschijn. Hij zet zich aan het schilderen)

PASTOOR: (hijgend) Ik ben te voet moeten komen. (ad nieuwe fiets) Hier staat 'm. (haalt zwaar uit) Poep Cannol, wie heeft u gezegd dat ge mijne nieuwe velo mocht meenemen?

POEP CANNOL: Gij hebt toch gezegd dat ik alles wat in de garage stond mocht meenemen.

PASTOOR: Die velo stond niet in de garage, die stond TEGEN de garage! (ad Molleke) Ik hoop dat ge u niet gaat gedragen gelijk die daar! Zone heidense mens...!

POEP CANNOL: Maar Molleke dat is den braafste mens van heel de wereld, meneer pastoor. Dat er van zijn soort maar eens wat meer naar uw kerk kwamen. (roept de pastoor nog na als die er boos vandoor gaat) Die op de eerste rij zitten in uw kerk dat zijn de ergste nog! (tot Molleke) Nu heb ik 'm 't eens goed gezegd hé!

MOLLEKE: Wat bedoelde die pastoor, Poep?

POEP CANNOL: Daar moet ge u niks van aantrekken.

MOLLEKE: Nen heidense mens... wat is dat, Poep?

POEP CANNOL: Dat zijn er van die soort die zo braaf zijn dat ze den hemel

voorbijvliegen!
 MOLLEKE: Ne goeie dan...?
 POEP CANNOL: Ene gelijk gij.
 MOLLEKE: Dan is 't niks.
 POEP CANNOL: Haalt gij dat plastificeermiddel eens bij ons Tinnemie?
 MOLLEKE: Om te vice-platineren?
 POEP CANNOL: (verbetert) Plas-ti-fi-ce-ren...!
 MOLLEKE: Dat kan ik niet gezegd krijgen, Poep.
 POEP CANNOL: Dan zal ik 't zelf wel halen.

(Poep Cannol gaat binnen en direct weer buiten, zet fles naast de shampoo, ze lijken erg op elkaar)

MOLLEKE: Dan ben ik ermee weg, hé Poep.
 POEP CANNOL: Vergeet uwe shampoo niet.
 MOLLEKE: (neemt natuurlijk de verkeerde fles, rijdt met z'n fiets rond de tafel)
 Merci, hé Poep.
 POEP CANNOL: Da's gere gedaan.
 MOLLEKE: (steigert met z'n voorwiel) Beter ne kleine die steigert dan ne grote die weigert! (af)
 POEP CANNOL: Wat is me dat allemaal...!
 TINNEMIE: (komt buiten met enkele grote lege blikken hondevoer die ze op tafel zet, dan tot Poep) Waar is uwe nieuwe velo...?
 POEP CANNOL: De pastoor heeft 'm al komen terughalen. Een klein misverstand.

(Tinnemie gaat binnen. Poep Cannol wil de motor gaan plastificeren maar wat uit de fles komt is shampoo. Hij ruikt eraan)

POEP CANNOL: Haarshampoo...? Heeft Molleke dan toch de verkeerde fles mee...!

(Nu valt Freddy van de trapladder. Hij heeft verschrikkelijk veel pijn aan z'n kruis. Poep Cannol snelt hem ter hulp. Freddy stapt met benen gespreid in het rond)

TINNEMIE: (komt naar buiten) Wat is er gebeurd?
 POEP CANNOL: Hij is met zijne portemonnee van de trapladder gevallen...!
 FREDDY: Zoudt ge me niet best naar den dokter doen?
 POEP CANNOL: Ja. Spring maar rap vanachter op mijne velo!
 FREDDY: Dat gaat niet.
 POEP CANNOL: Waarom niet?
 FREDDY: (nog steeds met z'n handen aan z'n kruis) Dat moet ge nog vragen.
 POEP CANNOL: En op de buis vanvoor kunt ge niet gaan zitten want het is ne meiskesvelo.
 FREDDY: Ik zal er zelf wel wat zalf aan smeren.
 TINNEMIE: Wacht, ik zal er een beetje vaseline op doen...! (stapt over de draad)
 FREDDY: (deinst achteruit) Nee...! (gaat binnen)
 POEP CANNOL: Tinnemie, ik ga wat druk aflaten van mijne ketel dan kan ik

morgen al gaan aftappen. (af)

(Tinnemie gaat naar binnen. Aan de andere woning komen Mevr. De Bock en Isabelle naar buiten)

MEVR DE BOCK: (speurt de omgeving af) En toch is 't hier mooi om te wonen.

ISABELLE: Ja, dat gaat.

MEVR DE BOCK: Willen we nu naar de kapper gaan?

ISABELLE: Ja, 't is goed.

MEVR DE BOCK: 't Is hier wel stil hé...!

(Plots klinkt op de achtergrond het geluid van een zware ontploffing)

MEVR DE BOCK: Wat is dat...?

ISABELLE: Dat weet ik ook niet.

(Tinnemie komt naar buiten gelopen)

TINNEMIE: Oei oei...! Daar zal toch niks met de Poep zijn zeker...?

MOLLEKE: (komt toe) Ik denk, bij de Poep in z'n kot!

TINNEMIE: 't Is niet waar hé!

MOLLEKE: Jawel, de golfplaten vlogen van 't dak...!

(Ook Freddy komt mankend naar buiten)

MOLLEKE: Ik denk dat 'm teveel stoom afgelaten heeft! (tot Freddy) Kom maar eens efkes helpen! (af langs poortje) (OFF achter de gevel) Ah meneer pastoor, weet gij al dat er een accident is gebeurd met de Poep...?

(Ook Tinnemie af)

FREDDY: Wacht, ik ga mee! (holt met gespreide benen achter Tinnemie aan)

MEVR DE BOCK: Wacht op mij. (loopt Freddy achterna)

(Er komt een walm van rook tevoorschijn. Isabelle maakt de tafel aan de linkse woning leeg. Molleke, pastoor, Freddy, Tinnemie, Isabelle en Mevr. De Bock op. Ze dragen de gekwetste Poep Cannol en leggen hem uitgestrekt op tafel. Zijn gelaat is zwart en z'n kleding is kapot. Nu en dan kreunt hij nog. Molleke neemt zijn pols beet en begint met z'n arm pompende bewegingen te maken. Iedereen rond de tafel)

FREDDY: Ik wist niet dat de Poep de eigenaar was van die jeneverstokerij!

PASTOOR: Kom hé mensen, we gaan nu niet palaveren over die stokerij hé. Wat moet er met de gekwetste gebeuren?

TINNEMIE: Breng 'm naar den dokter, meneer pastoor!

MEVR DE BOCK: Is 't niet beter dat we hem direct naar de kliniek doen?

MOLLEKE: (ontfermt zich over Poep, tikt tegen z'n wang) Poepke, kent ge mij nog...?

POEP CANNOL: (stil) Wie zijt gij...?

TINNEMIE: Oooh..., hij kent Molleke al niet meer. Dan is 't erg gesteld met hem!

MOLLEKE: (tot Poep) Kent ge mij niet meer, Poep? Ge spreekt hier met Sinte Pieter.

PASTOOR: (tot Molleke) Allé, moet ge nu zoiets zeggen. Seffens denkt 'm nog dat 'm dood is!

TINNEMIE: Watte...? Is 'm al dood...? 't Is niet waar hé. Poepke..., mijn lief poepke...!

PASTOOR: Maar nee, Tinnemie. Hij is niet dood!

FREDDY: Veel zal 't toch niet schelen hé!

PASTOOR: Geen grapkes nu hé...!

MEVR DE BOCK: Zo'n ras dat krijgen ze niet kapot!

ISABELLE: (haar oog valt op al de lege blikken hondevoer, dan tot Tinnemie) Gij hebt toch genen hond...?

TINNEMIE: Nee, nooit gehad.

(Oogcontact tussen Freddy en Isabelle)

TINNEMIE: Daar zat dat stoofvlees in. Da's nog goedkoper dan bij de beenhouwer. Da's straf hé!

FREDDY: Ge gaat ons toch niet vertellen dat... dat wij... dat stoofvlees... (wijst naar de lege blikken)

TINNEMIE: 't Was toch lekker, hebt ge gezegd.

(Freddy en Isabelle vluchten al brakend naar binnen)

MEVR DE BOCK: Wat krijgen we nu....? (wil hen achterna)

PASTOOR: Mevrouw, zou het niet beter zijn dat we deze gewonde man als de bliksem met uwen auto naar de kliniek voeren?

MEVR DE BOCK: Dat doen we direct.

(De mensen die er nog staan dragen Poep Cannol af langs rechtse woning)

d o e k

VIERDE BEDRIJF Eerste scène.

(In de rechtse tuin staat een speelgoedzwembad dat voor een klein deel gevuld is met water. Freddy wil z'n nestkastje bevestigen tegen de muur. Hij wil een gat boren met een manuele boormachine, maar dat lukt niet)

FREDDY: (ziet het niet meer zitten) Wat heeft onze pa mij weeral meegegeven...? Ge moet maar draaien, zegt hij, en dan gaat die erin hé.

(Pastoor op aan linkse woning)

PASTOOR: (roept aan de deur) Tinnemie...? Tinnemie...?

TINNEMIE: (OFF) Ja, ik kom.

PASTOOR: Ik heb goed nieuws.

(Tinnemie komt buiten)

PASTOOR: Tinnemie, uwe vent mag vandaag al naar huis.

FREDDY: (stapt uit nieuwsgierigheid naar de scheidingsdraad) Dan zal alles nog meevallen met de Poep?

PASTOOR: Eerst dachten ze aan een hersenschudding, maar nadien bleek dat 't enkel van de schrik was.

TINNEMIE: Hij is dus niet gekwetst?

FREDDY: Maar nee. Ik heb trouwens geen bloed gezien.

PASTOOR: Daar moet altijd geen bloed bij zijn hé. Het kan ook van binnen gekwetst zijn en da's veel erger dan aan de carrosserie!

FREDDY: De Poep is nen taaie hé.

PASTOOR: (tot Tinnemie) Zeg toch maar tegen de Poep dat hij met die prullen moet ophouden. Hij moet z'n leven niet op het spel zetten voor die paar flessen jenever.

FREDDY: Wat moet ik dan zeggen? Ik werk op de belastingen. Ik moet die dingen bestrijden. Eigenlijk is het mijn plicht om hem nu gaan over te dragen. Ge kunt toch uwe beste gebuur zomaar niet in de bak laten steken. Ik zit tussen twee vuren.

PASTOOR: Schouwkens, zie wat dat ge doet hé! Ge gaat die mens toch zoiets niet aandoen zeker!

FREDDY: Ik doe dat niet. Maar ik zal u eens een ander voorbeeld stellen; morgen komt mijnen baas, de directeur persoonlijk, mij een bezoekje brengen. Wat gebeurt er met mij als hij merkt dat er op 20 meter van mijn deur een geheime jeneverstokerij is?

PASTOOR: Komt die morgen?

FREDDY: Ja, die komt morgen. Hij heeft z'n komst gemeld per brief. Wie draaien ze erachter als die merkt van die stokerij? Ik heb 't zitten hé...!

PASTOOR: Wat komt die directeur in deze wijk hier doen?

FREDDY: Wie weet 't? Ik heb 'm nog nooit gezien en nu komt hij mij een bezoekje brengen! Waarom?

PASTOOR: Misschien ne vorm van controle. Hoe ge woont, of ge proper woont, hoe het staat met uw huwelijksleven...?

FREDDY: Maar ik heb verlof nu. Welke baas doet nog zoiets? Z'n werknemers gaan bezoeken als ze verlof hebben. Ik had evengoed op reis kunnen zijn.

PASTOOR: Ja, mijnen baas doet dat ook.

FREDDY: Bij u is dat iets anders. Dat is het katholieke geloof.

PASTOOR: Dat gij gene katholiek zijt, dat weet ik al.

FREDDY: Dat heeft met heel deze zaak niks te maken.

PASTOOR: Ik weet niet meer wat de mensen willen. Is dat misschien voor op te vallen? We zijn allemaal katholiek opgevoed en als de jaren van verstand komen sluit de ene zich aan bij de Protestanten, de ander bij Jehova, en dan zijn er nog die zich beter voelen bij de Koreanders.

FREDDY: 't Is toch eender waar ge bij zijt.

TINNEMIE: Heren, we gaan hier niet discussiëren over het geloof hé.

FREDDY: En met u heb ik ook nog een serieus eike te pellen...!

TINNEMIE: Met mij...?

FREDDY: Dat ben ik nog niet vergeten hé... van dat stoofvlees van gisteren...! Was dat voor de miauw miauw...?

TINNEMIE: Nee, dat was voor de woef woef...!

PASTOOR: Tinnemie, ik ben ermee weg. En zeg tegen de Poep dat hij voortaan maar een beetje oppast hé.

TINNEMIE: Ik zal 't hem zeggen, meneer pastoor.

(Pastoor af)

TINNEMIE: (ad zwembad) Ge hebt kosten gedaan zeker, Freddy?

FREDDY: Ge bedoelt dat zwembad? Oh, maar dat heb ik voor ons Isabelle gekocht.

TINNEMIE: Voor u niet?

FREDDY: Voor mij ook wel, als ik mag van ons Isabelle. 't Doet deugd als ge daar bij zo'n heet weer met uw poep kunt gaan inzitten.

TINNEMIE: Met de Poep...?

FREDDY: Neenee hé, met MIJN poep hé! Ieder met z'n eigen poep hé! En 't is geen weggesmeten geld hé, want als de kleine er is dan kan hij er ook nog in spelen. (komt beetje dicht) Zèg Tinnemie, zouden we niks kunnen verzinnen tegen dat de Poep thuiskomt van de kliniek?

TINNEMIE: Geen Belgische vlaggen hé want daar kan 'm niet tegen.

FREDDY: Neenee, iets kleiner. Ik denk dat ik nog wel iets heb. Ik zal ne keer gaan zien. Ik ben direct terug hé. (gaat binnen).

(Joke Van Gelder op)

JOKE: Dag Tinnemie. De Poep niet thuis?

TINNEMIE: Nee, hij ligt in de kliniek.

JOKE: Hoe...? Wat is er dan gebeurd?

TINNEMIE: Zijn stokerij is gisteren ontploft! De moeder van Isabelle heeft 'm naar de kliniek gedaan.

JOKE: Zou hij niet beter ophouden met die dingen?

TINNEMIE: Ik laat 'm maar doen.

JOKE: Maar ge ziet nu ook wel dat 't gevaarlijk is.

TINNEMIE: Als 'm er zijne kaas bij inschiet dan is 't zijn eigen schuld.

JOKE: Zèg euh, Godard is hier geweest, heb ik gehoord?

TINNEMIE: Ja, en den deurwaarder ook, maar die was zo rap weer weg als dat 'm gekomen was!

JOKE: Ik heb er van gehoord. Ge moet toch maar oppassen, Tinnemie! Dat zijn beëdigde mensen en die hebben meer te zeggen dan gij en ik!

(Freddy komt buiten, tot bij Tinnemie en toont haar een met hout ingekaderd papier waarop in grote drukletters staat geschreven "WELKOM POEP")

FREDDY: Wat vindt ge ervan?

TINNEMIE: Schoon, héél schoon.

FREDDY: We hangen dat hier boven de deur (linkse woning). Dat is toch een teken dat we allemaal met hem meeleven hé. (bevestigt het plakkaat boven de deur met hamer en een spijker)

JOKE: Wat gebeurt er nu verder met de huishuur, Tinnemie? De maand juli is ook al uit. Met toestemming van uwe vent kunnen wij 't regelen.

TINNEMIE: Dan zult ge moeten wachten tot 'm thuis is.

JOKE: Ik geloof nog steeds dat gij en Poep Cannol nog niet beseft wat er boven uwe kop hangt!

TINNEMIE: Joke Van Gelder, we hebben het u al duizend keer gezegd, wij trekken onze plan wel!

(Freddy ontdekt dat hij het plakkaat ondersteboven heeft bevestigd. Ook Tinnemie merkt dat)

FREDDY: (kijkt ondersteboven) Met een beetje goeie wil... (mengt zich in het gesprek) Ik hoor altijd dat ge problemen hebt met geld, maar als ge in geldnood zit dat wil ik u altijd verder helpen hé.

TINNEMIE: Dat is heel vriendelijk, Freddy, maar we hebben echt geen hulp nodig.

JOKE: Zèg Tinnemie, maar waarvan leeft ge dan?

TINNEMIE: Van de kleine dingen. De Poep verkoopt hier en daar een fleske jenever, we verkopen wat rommel, de Poep gaat hier en daar wat helpen bij de mensen, enzovoort.

FREDDY: Ge gaat mij toch niet zeggen dat ge daar kunt van leven!

(Pastoor op)

PASTOOR: Tinnemie, we hebben hem bij hé! Fit en gezond gelijk hij altijd is. Hier is 'm...! Poep Cannol...!

(Poep Cannol komt tevoorschijn)

POEP CANNOL: Dag allemaal.

PASTOOR: (merkt het plakkaat boven de deur) Dat vind ik schoon, se mensen. Dat pakt mij echt. Poep, kijk daar eens boven de deur! Dat is een echt onthaal

hier hé.

FREDDY: (fier maar met een excuus-gebaartje omdat het ondersteboven hangt)
Ja, dat heb ik gemaakt. (tot pastoor en Joke) Ik dacht zo van als hij
thuiskomt hé, dan...

(Maar Poep Cannol slaat het plakkaat over Freddy z'n hoofd)

FREDDY: Maar allé nu...! Wat doet ge nu...!

JOKE: (ad Poep) Ik kan zien dat 'm niks mankeert. Mensen, ik zal nog wel eens
terugkomen op nen andere keer als alles achter de rug is.

PASTOOR: Wacht Joke, ik ga mee. Ik moet u nog eens spreken over 't een en 't
ander. Poep, houdt u goed hé. (herinnert zich plots iets) Oh, ik heb nog nen
brief gekregen voor u. (leest) Aan D. B. ter attentie van C. Cannol. (geeft de
brief aan Poep Cannol)

(Poep Cannol stopt de brief onmiddellijk in z'n zakken)

FREDDY: Allé nu Poep, waarom slaagt ge nu dat plakkaat over mijne kop?

POEP CANNOL: Ik wil niet dat hier zo'n flauwe dingen gedaan worden als ik
thuiskom!

TINNEMIE: (tot Freddy) Ik heb 't u toch gezegd. Kom niet af met sentimentele
dingen want daar kan hij niet tegen!

FREDDY: We hebben ons best gedaan hé. Weet ge wat ik ga doen, ik ga een
lekkere frisse duik nemen in mijn zwembad. Hebt ge geen goesting om mee
te zwemmen, Poep? Ik wacht op u. (gaat over de draad)

TINNEMIE: De Poep kan niet zwemmen!

POEP CANNOL: Hoe komt dat...? Omdat ik geen zwembroek heb.

(Freddy gaat naar binnen. Poep zet zich aan tafel)

POEP CANNOL: Is Molleke vandaag al hier geweest, Tinnemie?

TINNEMIE: Nee. Hoe is die ontploffing kunnen gebeuren?

POEP CANNOL: Ik weet er eigenlijk niks meer van. Ik ben aan die soupappe bezig
en in ene keer... bang, boem, pataat...! En het licht was uit!

TINNEMIE: Ge hebt sjans dat ze uw licht niet uitgedaan hebben.

POEP CANNOL: Wat wist Joke Van Gelder nog?

TINNEMIE: Gelijk gewoonlijk, niks. Ik ga maar binnen. 't Is veel te warm buiten.

POEP CANNOL: Misschien was 't beter dat gij in dat zwembad ging duiken. Maar
als gij hier tevoorschijn komt in uw zwembroek dan pakken alle vogels ne
schrik...!

(Tinnemie gaat binnen. Poep Cannol leest de brief in stilte. Freddy komt
buiten gekleed in z'n zwembroek. Hij heeft een zwembril op en op z'n hoofd
staat een badmuts)

FREDDY: (loopt naar het zwembad, wil erin springen maar stopt op tien centimeter
van het water, voelt met vingers aan het water) Dat is koud hé! (merkt Poep
Cannol) Allé, vooruit Poep, waar blijft ge nu? Kom...!

POEP CANNOL: En verdrinken zeker. (gaat tot aan de draad, heeft merkbaar wel zin)

FREDDY: Hoe kunt ge nu verdrinken, daar staat maar vijf centimeter water in!

POEP CANNOL: Maar ik heb geen zwembroek.

FREDDY: Ik heb nog een afgedragen badpak van ons Isabelle liggen.

POEP CANNOL: Allé, allé, daar zal alles wel ingaan zeker!

FREDDY: Maar dat badpak zet toch uit naar alle kanten!

POEP CANNOL: Hebt ge gene schoenlepel of zoiets om...

FREDDY: (pikt onmiddellijk in) Ge moogt niet met uw schoenen in dat bad hé.

POEP CANNOL: (bij zichzelf) Hij verstaat 't niet. (tot Freddy) Ik zal u dat later wel eens uitleggen. En ge zijt zeker dat dat badpak past voor mij?

FREDDY: Dat gaan we proberen. Kom, met z'n twee is dat vele plezanter!

(Poep Cannol gaat samen met Freddy binnen in rechtse woning. Molleke komt op, zonder hoofddekse. Z'n haar staat stijf omhoog in klissen. Hij steekt z'n hoofd achter de hoek van de woning, merkt niemand, loopt naar de achterdeur van woning Tinnemie en wil er binnengaan. Maar net op dat moment komt Tinnemie naar buiten. Molleke schaamt zich. Tinnemie schrikt en wil Molleke z'n hoofd van dichtbij bekijken, maar Molleke keert zich telkens om)

MOLLEKE: Daar is iets gebeurd, Tinnemie...!

TINNEMIE: Dat zie ik...!

MOLLEKE: Wat moet ik nu doen?

TINNEMIE: Kom maar efkes binnen. We zullen zien wat we er nog kunnen aan doen. (gaat met Molleke naar binnen)

(Aan de andere woning komt Freddy naar buiten. Hij legt twee badjassen op de strandzetel)

FREDDY: (roept naar de deur) Allé, waar blijft ge nu...?

(Poep Cannol komt tevoorschijn. Hij is gekleed in een vrouwelijk badpak oud model. Hij draagt ook een oude badmuts. Hij weet niet hoe zich te gedragen als Freddy zich te pletter lacht om deze belachelijke outfit)

FREDDY: Ge moet toch gene schrik hebben dat ze afzakt...! (tast even aan z'n achterste)

POEP CANNOL: Blijf van m'n lijf...!

FREDDY: Allé, wie duikt er eerst in, gij of ik?

POEP CANNOL: Gij!

FREDDY: (reeds met de voeten in het water) Ik had er ook al beter warm water in gedaan. (tot Poep die aan de kant blijft staan) Allé Poep, vooruit hé! Hoe staat gij daar nu? Ge zijt precies de Mona Lisa in haar menopauze!

POEP CANNOL: Lach me niet uit of ik ga me terug aankleden hé. (stapt in het water) Ooooh, dat doet deugd...!

(Beide heren staan met aangezicht naar elkaar toe en maken elk op een

speelse manier hun borst nat)

POEP CANNOL: Willen we eens dansen?

FREDDY: Geen water in m'n ogen spatsen hé!

(Ze geven elkaar handjes en springen dan gelijktijdig, blij als een kind, op en neer in het water. Tinnemie komt aan de deur kijken maar ze kan haar eigen ogen niet geloven. Poep Cannol geniet uitbundig van het water)

FREDDY: (merkt Tinnemie, dan tot Poep) Daar is iemand!

POEP CANNOL: Waar...?

FREDDY: Daar achter u...!

(Poep Cannol schrikt als z'n blik op Tinnemie valt)

TINNEMIE: 't Is plezant zeker...?

POEP CANNOL: Dat gaat...!

TINNEMIE: Ik moet uwe rug toch niet komen wassen?

FREDDY: Dat zal ik wel doen, Tinnemie.

TINNEMIE: Ik moet gaan geloven dat ge met die ontploffing iets tegen uwe kop gekregen hebt! En dan spreken ze van een lichte "hersenschudding"! Nee, een zwaar hersenschudding, ja! Ik heb hier nog iemand. Als er nog plaats is kunt ge hem misschien laten meespelen! Dan zijt ge compleet! Snullen, dat ge zijt...!

(Tinnemie gaat naar binnen. Ze duwt Molleke naar buiten)

POEP CANNOL: (lacht Molleke uit) Ge ziet er goed uit!

MOLLEKE: Hebt ge uw eigen als eens bekeken?

POEP CANNOL: Gij hebt uw zwembroek niet bij zeker?

MOLLEKE: (tot bij het zwembad) Ik hou niet van nat water!

(Poep Cannol neemt water op met z'n handen en gooit het van op afstand naar Molleke)

MOLLEKE: (deinst achteruit) Poep, schei uit! Seffens verdrink ik nog!

POEP CANNOL: Kom erbij, Molleke. Ge kunt niet geloven wat een deugd dat dat doet...!

MOLLEKE: Ik heb eksterogen en nân-nagels!

POEP CANNOL: Allé Molleke, kom erbij!

(Poep Cannol en Freddy springen weer rond in het zwembad)

MOLLEKE: Alleen met mijn voeten dan hé! Moet ik m'n schoenen uitdoen?

FREDDY: En uw sokken ook hé!

(Molleke trekt z'n schoenen en kousen uit)

FREDDY: (tot Poep Cannol) Kijk hier eens!
 POEP CANNOL: Waar? (bukt zich)

(Daar maakt Freddy gebruik van om water in het gezicht van Poep Cannol te gooien)

FREDDY: (giert van de pret) Nu had ik u te pakken hé!
 POEP CANNOL: Jaaaar, kijk hier!
 FREDDY: Waar?

(Ook Poep Cannol gooit water in het gezicht van Freddy)

MOLLEKE: Ik ben gereed hé. (wil in het zwembad stappen)

(Mevr. De Bock komt toe. Ze begrijpt niets van het hele schouwspel. Molleke bedenkt zich, steekt vlug z'n kousen in z'n jas, trekt schoenen aan en verstopt zich tussen de coniferen. Freddy heeft Mevr. De Bock niet gemerkt en spletst meer verder in het water)

MEVR DE BOCK: (berispend tot Poep Cannol) Héla, héla...!

(Nog steeds is Freddy niet op de hoogte van de aanwezigheid van z'n schoonmama. Poep Cannol wil hem daar op attent maken maar Freddy speelt maar door)

MEVR DE BOCK: Kunnen de kinderen zich amuseren, ja...?
 FREDDY: (doet z'n zwembril af, dan super-verwonderd met bang hartje) Ma...??

(Poep Cannol en Freddy komen verlegen uit het zwembad)

MEVR DE BOCK: (haalt zwaar uit) Freddy..., trekt dat op iets? Wat gaan ze van u denken? (draait rond Poep Cannol) En gij...? Ge ziet er beter uit dan gisteren! (merkt plots op) Ooooh, en is dat 't badpak niet van ons Isabelle...? (monstert Poep Cannol van kop tot teen) En dan draagt 'm nog links ook, zie ik!

(Poep Cannol houdt gegeneerd de handen voor z'n kruis)

MEVR DE BOCK: (tot Freddy) En wat zegt ons Isabelle daarvan...?
 FREDDY: Die weet dat niet...!
 MEVR DE BOCK: Die weet nooit van iets! (wil binnengaan, maar net op dat moment springt Molleke tevoorschijn vanuit de coniferen)

(Mevr. De Bock merkt nu Molleke met de haren recht omhoog)

MEVR DE BOCK: (danig onder de indruk) Ooooh...! En wat is er met u?
 MOLLEKE: (met handen in de lucht) Ik kan alles uitleggen, madam!
 MEVR DE BOCK: Waar is die vogelverschrikker losgebroken...?

(Molleke komt dichterbij maar Mevr. De Bock doet weer een stapje achteruit en valt met haar achterwerk in het water, met Molleke boven op haar)

MEVR DE BOCK: Help...! Help...!

(Mevr. De Bock proest het uit. Poep Cannol en Freddy trekken haar met veel moeite gedeeltelijk uit het water, maar als Tinnemie tevoorschijn komt laten ze Mevr. De Bock gelijktijdig los waardoor deze weer in het water tuimelt. De heren gaan aan de kant. Isabelle komt buiten, samen met Tinnemie haalt ze Mevr. De Bock uit het water. Freddy wil nog helpen, maar de kluns die hij is, valt die er nog eens plat op z'n buik in)

MEVR DE BOCK: (terwijl ze naast Poep Cannol staat) Kijk nu toch eens naar mijn kleren...! Geef me snel iets om me af te drogen!

POEP CANNOL: Ik heb niks!

MOLLEKE: Pak dit maar...!

(Molleke geeft haar zijn kousen. Mevr. De Bock droogt haar gelaat met de kousen, ontdekt dit plots en gooit de kousen dan boos terug naar Molleke)

TINNEMIE: Geef ze nen handdoek, ocharme!

(Isabelle slaat een badjas rond de aangeslagen Mevr. De Bock en leidt haar naar binnen)

d o e k

VIERDE BEDRIJF Tweede scène.

(Het is avond. Er staat een kleine lichtspot op de gevel van de rechtse woning waar Molleke, Poep Cannol en Freddy aan tafel zitten bij een borrel, allen in hun gewone kledij)

MOLLEKE: (toostend) Schol, zegt de Mol.

POEP CANNOL: ...dus Freddy, als ik het goed begrijp ligt het eigenlijk aan uw vader dat ge bij die sekte zijt gegaan?

FREDDY: Ik kon niet anders. Stel u in mijn plaats. Ik heb tegen Isabelle gezegd dat ze vrij was maar ze is me gevolgd. Maar nu wil ik van u ook nog iets weten!

POEP CANNOL: Vraag maar op.

FREDDY: Uw echte naam is Cannol Severans. Maar ze zeggen allemaal "Poep Cannol" tegen u? Ik dacht, allé hoe komt ne mens nu aan zone naam hé!

POEP CANNOL: Wij werkten vroeger op de.... (plaatselijke bekende fabriek die failliet is gegaan)

MOLLEKE: En toen gingen wij daar weg en toen was dat failliet!

POEP CANNOL: Ik reed er met ne klerk.

FREDDY: Hoe kunt ge nu met ne klerk rijden...?

MOLLEKE: Met zone hef-te-cul!

FREDDY: Ge bedoelt nen heftruck?

POEP CANNOL: Ja.

FREDDY: Ik dacht al..., ne klerk! Bij ons op den bureau is dat ne bediende hé!

POEP CANNOL: En ik had er plezier in om mensen te doen schrikken door op mijne claxon te blazen. En dat ging altijd zo van "poep poep, poep poep"! Vandaar dat ik "de Poep" gebleven ben. Ze zetten mijne voornaam erachter en ik ben voor de rest van mijn leven Poep Cannol gebleven.

FREDDY: We zullen er nog eentje pakken, hé mannen. (schenkt nog eens uit)

(Ze drinken)

MOLLEKE: (ad borrel) Precies toch straffe merchandise!

FREDDY: Dat is Turkse Wodka. Dat drinken wij altijd als we 's avonds het gebed doen. Maar nu moet ik alleen bidden. Ons Isabelle is zwanger en volgens de wetten van ons geloof moet ik dan negen maanden alléén bidden.

MOLLEKE: Wat kunt gij sjans hebben.

POEP CANNOL: Freddy, zoudt gij mijne belastingbrief niet kunnen invullen? En die van Molleke ook?

FREDDY: Dat is nog zoiets. Ik ken de knepen. Ik heb een trucje gevonden om alles wat ge koopt, ook voor 't huishouden, om dat af te trekken van de belastingen.

MOLLEKE: Dan kan ik niet veel aftrekken!

FREDDY: Maar al wat ge hebt, trek 't af hé!

POEP CANNOL: Kastrollen, potten en pannen...

FREDDY: Aftrekken.

POEP CANNOL: Tafels, stoelen, meubels...

FREDDY: Aftrekken.

POEP CANNOL: En nen hoop geld...

MOLLEKE: (in zelfde tempo) Aftrekken!

FREDDY: Nee, optrekken...! Vorig jaar heb ik meer dan 50.000 galetten teruggetrokken. Ge moet niet vragen of dat dat lukt, ja of nee. Maar dat moet tussen ons blijven hé. Mondje dicht hé.

(Molleke schenkt nog eens uit)

FREDDY: En morgen komt mijnen baas op bezoek hé. En ik weet eigenlijk niet wat die hier komt doen! Ik krijg een brief in de bus waarin hij me meldt dat hij mij een bezoekske brengt. Waarom weet ik niet. Is dat controle? Wie zal het weten? Maar ik heb nog een goed fleske staan, begrijpt ge. Zo werkt dat nu eenmaal met die mannen.

TINNEMIE: (komt boven uit het raam van haar woning) Poep Cannol, 't is tijd om te gaan slapen!

POEP CANNOL: Ja Tinnemieke, ik kom.

TINNEMIE: Trek uw plan, maar maak niet teveel lawaai zodat de mensen hiernaast ook kunnen slapen. (venster dicht)

FREDDY: Heren, nu is 't hoogtijd hé, nu moet ik gaan bidden.

MOLLEKE: Mogen wij eens zien hoe gij dat doet, Freddy?

FREDDY: Waarom niet. Ge moogt zelfs meedoen als ge wilt. Ik ga eerst mijn kostuum aantrekken. Maak maar plaats want ik moet m'n matteke kunnen leggen. Ik ben direct terug hé. (gaat binnen)

POEP CANNOL: Molleke, we moeten wel zwijgen als de Freddy aan 't bidden is hé. In de kerk moogt ge ook niet babbelen als de pastoor aan 't preken is.

MOLLEKE: We gaan nog eens drinken van zijne Turkse Wodka.

(Men schenkt uit. Ze drinken)

POEP CANNOL: We zullen eerste eens wat plaats maken.

(Ze schuiven de tafel aan de kant. Freddy komt weer buiten. Hij is gekleed in een gebloemd gewaad tot op de grond. Op z'n hoofd heeft hij een paus-petje)

FREDDY: (rolt een matje uit) Hier, als ge wilt meedoen moet ge dit petje op uwe kop zetten.

(Freddy geeft Poep Cannol en Molleke ook een paus-petje)

MOLLEKE: (ad Freddy) Hij is op stap met Vastenavond-vlaaikes!

(De petjes worden opgezet. Freddy zet de drie borrels vóór het matje)

FREDDY: (vult de borrels) Ge moet me gewoon maar volgen hé.

(Freddy zet zich op z'n knieën en wil de grond kussen, maar als hij zich

voorover buigt willen Molleke en Poep Cannol op z'n rug kruipen)

FREDDY: Waarom zet ge u op mijne rug?

POEP CANNOL: We moesten u toch volgen.

FREDDY: Naast mij hier op dat matje!

(Freddy begint vreemd gezang uit te kramen waarbij hij telkens voorover buigt en weer recht komt. Poep Cannol en Molleke willen hem imiteren maar dat lukt niet zo best)

FREDDY: (biddend) Al-ba-chie..., al-ba-chie...!

MOLLEKE: (tracht te imiteren) Was-ma-chien..., was-ma-chien...!

(Poep Cannol en Molleke kunnen Freddy niet volgen)

MOLLEKE: Dat is nog niet gemakkelijk, hé Poep.

POEP CANNOL: Nee begot.

MOLLEKE: Moeten we nog lang bidden, Freddy?

POEP CANNOL: (berispt) Psssst...! Zwijgen...!

MOLLEKE: Poep, gij zijt precies nen echte paus met dat klakske op uwe kop.

POEP CANNOL: (berispt weer) Psssst...!

(Freddy drinkt van zijn wodka met de ogen dicht. Poep Cannol en Molleke imiteren. Freddy drinkt weer maar bij Poep cannol en Molleke was de borrel de eerste keer al leeg. Ze bekijken elkaar en Molleke schenkt dan nog maar eens uit. Aan het venstertje boven aan de andere woning gaat het licht aan)

TINNEMIE: (opent het venster en roept) Is dat bijna goed, ja...!

POEP CANNOL: Zijt stil, mens! We zijn aan 't bidden!

(Tinnemie verdwijnt even, venstertje blijft open)

FREDDY: Dat was het. (rolt het matje op)

MOLLEKE: Wanneer gaat ge nog eens bidden, Freddy? Dan komen we nog eens terug. Hé Poep?

(Aan het venster bij Tinnemie komt de loop van een jachtgeweer traag tevoorschijn. Plots weerklinkt een luide knal. De kruin van een conifeer valt omver. De drie heren storten zich op hun buik op de grond. Venstertje wordt gesloten)

FREDDY: Wat was dat...?

MOLLEKE: Ik heb 't ook gehoord. Zou dat van die Turkse wodka kunnen zijn...?

POEP CANNOL: Dat was ons Tinnemie! Ik denk dat we teveel lawaai maken.

FREDDY: Jaja, maar dan gaat ge nog niet met een jachtgeweer schieten! En dan nog met echte kogels! Kijk daar maar eens! Een stuk van mijne conifeer...!

MOLLEKE: Al maar goed dat ze geen stuk van onze conifeer heeft geschoten!

FREDDY: Gij hebt nogal een vrouw, hé Poep.

POEP CANNOL: (speels op rijm) Mijn vrouw, dat is het achtste wereldwonder. Het is een schip vol gaten en 't gaat niet onder!

(Luid gelach van de heren)

FREDDY: We zullen maar gaan slapen zeker.

MOLLEKE: Als ze beginnen te schieten dan ben ik ook de pist in!

FREDDY: Heren, tot morgen en slaapwel hé.

POEP CANNOL: Ja, en doe de groeten van ons aan uw Isabelleke.

FREDDY: Die slaapt al, vrees ik.

MOLLEKE: Dan moet ge ze maar wakker maken.

POEP CANNOL: Allé Molleke, een zwanger moederke moet ge laten slapen.

MOLLEKE: Hoe kan de Freddy haar anders de groeten doen van ons.

(Freddy gaat binnen. Poep Cannol en Molleke stappen richting andere woning)

POEP CANNOL: Die Turkse wodka, dat zijn geen prullen hé. Da's wat anders dan limonade! Kom Molleke, wij gaan ook slapen.

(Ze helpen elkaar over de scheidingsdraad)

POEP CANNOL: (legt arm om de schouders van Molleke) Molleke, kijk toch eens wat een schoon lucht..., en kijk daar eens wat een schoon sterren...! En bezie die blinkende maan eens...!

MOLLEKE: Ik zie twee manen, Poep!

POEP CANNOL: Ik zie er wel zes, maar ik weet dat er maar ene staat! Ik ben gelukkig, Molleke! Luister eens hoe stil dat 't is! Is dat geen goei moment om gelukkig te zijn! (met de armen om elkaars schouders en tot vóór de kapotte spiegel) Molleke, kijk daar eens! Ziet ge wat ik zie...?

MOLLEKE: Ja, dat er een stuk van die spiegel is!

POEP CANNOL: Nee, ge moet IN de spiegel kijken!

(Poep Cannol trekt Molleke dicht tegen zich aan en beiden kijken in de spiegel)

POEP CANNOL: Zijn wij geen twee schoon heren. Zouden wij niet bekwaam zijn om deze wereld te besturen, gij en ik...?

MOLLEKE: (vervolgt) En onze Gust, hé Poep!

POEP CANNOL: Ja, onze Gust ook. Wij zouden er nogal iets van maken, hé Molleke.

MOLLEKE: (krijgt het moeilijk) Poep, ge weet dat ik niemand heb hé. Het minste wat er gebeurt, dan sta ik alleen...! (weent)

POEP CANNOL: (ernstig) Gij zult nooit alleen staan, Molleke! Ik zal er altijd zijn. Dat we maar gezond mogen blijven. De rest komt achterop. Gij weet toch ook dat mij niks méér waard is dan mijnen eigenste vliegenier hé!

MOLLEKE: Waarom noemt gij mij altijd "vliegenier", Poep?

POEP CANNOL: (monstert Molleke aandachtig) Ge hebt er iets van weg hé. Ja

Molleke, ik zou u voor geen miljoen willen missen.
MOLLEKE: Ik u ook niet voor één miljoen, Poep.
POEP CANNOL: En nu gaan we slapen.
MOLLEKE: Ja Poep. Slaapwel hé Poep.
POEP CANNOL: Slaapwel, Molleke. En recht naar huis hé!
MOLLEKE: Ja Poep.

(Poep Cannol gaat binnen en sluit de deur, maar Molleke blijft nadenkend staan, kijkt nog eens in de spiegel en klopt op de deur. Poep Cannol opent de deur weer)

POEP CANNOL: Wat is er nog...?
MOLLEKE: Zèg Poep, weet jij dat er daarjust twee miljoen voor de spiegel stond...?

(Poep Cannol glimlacht en schudt het hoofd, sluit de deur en Molleke slentert verder, kijkt nog eens verbaasd om en verdwijnt dan)

d o e k

VIJFDE BEDRIJF

(Freddy en Isabelle zijn goed uitgedost. De baas van Freddy kan elk moment opdagen. Isabelle zit te genieten van een mooie zomerse dag. Freddy is bijzonder onrustig. Er staan lege glazen en een heel stel soorten likeur op tafel)

ISABELLE: Maar Freddy, wees nu toch eens niet zo nerveus!

FREDDY: (hypernerveus) Wanneer komt hij? Om welk uur? Ik weet van niks hé. En zijt beleefd tegen mijnen baas hé want er kan heel veel vanaf hangen. Ik zal wel zorgen dat hij niks tekort komt.

ISABELLE: Hij blijft toch niet eten...?

FREDDY: Dat weet ik niet. Dat zal hij toch niet doen zeker! Of moet ik 't hem vragen? Misschien dat ge wel een kleinigheidje op tafel kunt zetten. (na vervelende pauze) Of zou ik ermee gaan eten in 't stad? Ik snap nog altijd niet wat die hier komt doen hé. (schenkt zichzelf een glas uit en drinkt dat in één teug leeg) Da's altijd hetzelfde, ik weet nooit van niks!

ISABELLE: Seffens zijt ge al zat tegen dat hij hier is!

FREDDY: Dat is niks! Dan kan ik beter praten, dan ben ik veel beter ter taal. Dan kan ik wel vijf talen. Denk maar niet dat het een gewone is hé. Ge moet die zijn nota's eens bekijken, het zijn allemaal woorden van 100 frank die hij gebruikt. En dan die stank van die stokerij van Poep Cannol, wat zal hij daarvan zeggen?

ISABELLE: Dat ruikt die toch niet!

FREDDY: Nee zeker, directeurs van de belastingen hebben ne neus gelijk ne jachthond. Die ruiken dat vanop kilometers afstand. Hoe zouden die anders directeur geworden zijn?

ISABELLE: Wat gaat hij zeggen van onze belastingbrief?

FREDDY: Dat gaat hij toch niet weten zeker...?

ISABELLE: Wie weet! Als hij ne neus heeft gelijk ne jachthond dan weet die alles.

PASTOOR: (op in snel tempo langs Poep Cannol z'n woning, trekt de deur open en roept) Tinnemie, kom eens rap naar hier!

TINNEMIE: (OFF) Kom maar binnen, de deur is los.

(Met meer dan gewone belangstelling volgt Freddy elke beweging aan de woning van Poep Cannol)

FREDDY: (tot pastoor) Daar is toch niks gebeurd, hoop ik?

PASTOOR: Waarom?

FREDDY: Ge doet precies zo geheimzinnig!

PASTOOR: Daar is telefoon geweest bij mij thuis voor de Poep. (gaat binnen)

FREDDY: Wil ik u eens wat zeggen, Isabelle? Daar is iets aan de hand hé bij Poep Cannol! Daar heeft hier nog niemand over nagedacht behalve ik! Hoe komt 't dat ne mens als Poep Cannol telefoon krijgt bij de pastoor? Omdat er heel bijzondere dingen dienen besproken te worden. Daar komen hier aangetekende brieven voor hem!

ISABELLE: Die kunnen van de deurwaarder zijn!

FREDDY: Die stuurt geen aangetekende brieven. Die komt zelf ter plaatse. Wie

stuurt er dan nog aangetekende brieven aan ne mens die niet eens zijn huishuur kan betalen? Waar rijdt Poep Cannol altijd met zijne velo naartoe kort na de middag? Waar zit die dan? Weet ge dat? Ikke niet hé! Waarom brandt er tot kot in de nacht licht daarboven aan dat vensterke? Hij heeft geen geld maar toch geeft hij geld aan die met zijn vliegenierspet! Hier, met onze gebroken ruit! Molleke breekt ze en Poep Cannol betaalt ze. Hij geeft me zelfs nog drinkgeld. En nog geen beetje. 500 frank alstublieft!

ISABELLE: Daar hebt ge mij niks van gezegd!

FREDDY: Ik zal die straks geven. Al goed dat ge me daar aan doet denken. Ik zeg u één ding, hé Isabelle, daar is wat loos met die Poep Cannol! Nog iets, die deurwaarder komt, ze kappen van boven de pispot leeg op zijne kop! Een accident is gauw gebeurd hé, maar die deurwaarder verdwijnt en die durft niet eens terugkomen...! Dat moet gij of ik eens proberen! Direct staan hier zes camionetten van de rijkswacht voor de deur en draaien ze ons achter de tralies!

(Godard komt op aan de woning van Poep Cannol)

GODARD: (kijkt streng richting Freddy) Goeiendag.

FREDDY: Ook ne goeiendag, meneer Godard.

(Godard klopt op de deur, pastoor opent)

PASTOOR: Ah meneer Godard, kom maar binnen.

(Godard gaat binnen)

FREDDY: Nu mag die Godard plots wèl binnen...! Maar dat begrijp ik helemaal niet meer hé!

ISABELLE: Dat zijn onze zaken niet, Freddy!

FREDDY: Nee, maar ik zeg dat dàr iets aan de hand is hé! Dat zeg ik u!

ISABELLE: Vergadering misschien!

FREDDY: Vergadering..., vergadering...

(Joke Van Gelder komt aan bij de woning van Poep Cannol)

FREDDY: Daar is de volgende...!

(Joke Van Gelder klopt op de deur)

FREDDY: (tot Joke) Ga maar binnen, 't is vergadering!

JOKE: Vergadering?

FREDDY: Gij zijt toch die sociaal assistente hé?

JOKE: Ja.

FREDDY: Dan wachten ze nog op u!

ISABELLE: (berispt) Freddy, bemoei u niet...!

(Tinnemie opent de deur en laat Joke Van Gelder binnen)

FREDDY: Als ik ga kloppen zou ik dan ook binnen mogen? Dan weten we 't hé...!

ISABELLE: Maar blijf nu toch eens kalm!

FREDDY: (hypernerveus) Dat gaat niet. Ik zit vol zenuwen!

(We horen het geluid van een stoppende auto)

FREDDY: (met vingertje in de hoogte) Dat is bij ons hé!

ISABELLE: Daar is 'm...!

FREDDY: Wie?

ISABELLE: Uwen directeur...!

FREDDY: (nog nerveuzer) Ligt mijn haar goed? En beleefd blijven tegen mijnen baas hé. En beschaafd Nederlands spreken!

ISABELLE: Ja.

FREDDY: En met twee woorden spreken!

ISABELLE: Ja ja...!

(Poep Cannol, vermomd als directeur, komt om de hoek. Hij praat met een Waals accent en heeft de outfit van een voornaam heer met hoed, bril en opgeplakte snor)

POEP CANNOL: Goetendaak...! 't Is ikke ben van de belastink. Hier wonen ene Freddy Schouwkens misschien?

FREDDY: Daar spreekt u mee, meneer directeur.

POEP CANNOL: 't Is kij werk voor mij op de bureau?

(Handjes schudden)

FREDDY: Ja meneer directeur.

POEP CANNOL: 't Is ikke hoor dat kij altijd terugtrek van de belastink?

FREDDY: (met de rug tegen de muur) Euh... (kijkt naar Isabelle) Soms ja, maar niet veel hé!

POEP CANNOL: 't Is kij toch niet werk met de foefelare? Pas op, hé manneken!

FREDDY: Nee meneer directeur, dat zou ik nooit durven!

POEP CANNOL: (snuift in de lucht) Hier stink, hier stink...! Wat hier stink, meneer Schouwkens?

FREDDY: De boeren, denk ik. De boeren die hier rondrijden met 't beervat.

POEP CANNOL: Ikke precies rieken alcohol van de jenever!

FREDDY: Dat zou ik niet zo direct durven zeggen.

POEP CANNOL: (met blik naar de andere woning) Is daar woon ne speciale type misschien, meneer Schouwkens?

FREDDY: Waarom, meneer directeur?

POEP CANNOL: Wel euh, ikke zie allemaal van de materiaal. Misschien binnen nok meer van deze materiaal?

FREDDY: Dat is mijne gebuur Poep cannol die daar woont, meneer directeur!

POEP CANNOL: Wie...? Poepe Kanon...? Is dat de kanon van de oorlog? Zo van bang bang...?

FREDDY: Neenee, Poep Cannol, met een "L". Een gepensioneerd, oude... euh...

invalide...

POEP CANNOL: (vervolgt) ...voddenraper?

FREDDY: Ja zoiets, meneer directeur.

POEP CANNOL: Ikke zien, ja.

FREDDY: Wil meneer directeur soms wat drinken?

POEP CANNOL: Ikke zien, gij hebben de fles al kereed kezet.

FREDDY: Ja, voor u meneer directeur. Ge kunt pakken wat ge wilt.

POEP CANNOL: Wel euh..., ikke wel lusten van de jenever.

FREDDY: Dat heb ik niet.

POEP CANNOL: Maar ikke rieken van de jenever, meneer Schouwkens. (snuift in de lucht, dan valt z'n blik op Isabelle) Meneer Schouwkens, gij hebben een schone vrouw!

FREDDY: Ze gaat een kindje kopen.

POEP CANNOL: (met speels lachje) Een klein Schouwke...! (gespeeld ernstig) Misschien ene fraak buiten deze kwestie, maar 't is kij zijt van de katholiek?

FREDDY: Nee, meneer directeur. Moet dat dan?

POEP CANNOL: Neenee. Misschien van de protestant?

FREDDY: Ook niet, meneer directeur.

POEP CANNOL: Zijt kij dan iets van de special...?

FREDDY: Ja, meneer directeur.

POEP CANNOL: De andere huis hiernaast is zo maar van de vuile hé. Misschien deze man niet kraak schilder?

FREDDY: Hij krijgt nochtans verf van de huisbaas, maar hij verkoopt z'n verf door aan mij. (met stiekem lachje) Ik heb er twee potten van gekocht, maar ik heb ze nog niet betaald!

(Aan de andere woning komen Godard, pastoor, Joke en Tinnemie naar buiten)

GODARD: (luid) Nee, nee en nog eens nee...! Ik wil geen compromissen sluiten over de kwestie Poep Cannol! Daar doe ik niet aan mee! Ik wil de huishuur plus 500 frank meer want ondertussen is de huur opgeslagen!

JOKE: Maar meneer Godard, dat kunt ge zomaar niet doen. Ik zal u eens overdragen aan mijnen baas!

GODARD: En ik zal u overdragen aan mijnen baas, meneer Du Chateau!

TINNEMIE: En ik zal alles eens aan Poep Cannol vertellen!

(Poep Cannol zit rustig op stoel en laat een gemaakt hoestje om de aandacht te trekken. Iedereen kijkt hem verwonderd aan)

GODARD: (luid naar de vermomde Poep Cannol) Meneer Du Chateau..., u hier aan te treffen...! (stapt over de scheidingsdraad)

POEP CANNOL: Wel euh..., ikke niet weet dat kij hier zijn!

GODARD: Maar ik ben op ronde voor de huur.

POEP CANNOL: En misschien deze mensen slecht betaal ja?

GODARD: Dat zal ik wel regelen, meneer Du Chateau. Slechte betalers..., buiten hé!

FREDDY: Excuseer dat ik stoor, maar als ik 't goed versta dan is mijnen baas ook

de eigenaar van heel deze straat hier...?

POEP CANNOL: (bescheiden) Heel de straat, heel de straat... niet de straat hé, alleen de huizen!

FREDDY: Jaja...! (gegeneerd lachje).

(Op dit moment staat iedereen rond Poep Cannol. Iedereen merkt dat Molleke zijn fiets tegen de gevel zet en tot bij Poep Cannol gaat)

MOLLEKE: (tot Poep Cannol) Onze Gust is weer losgetrokken...!

FREDDY: (tot Molleke) Héla héla..., een beetje beleefd hé tegen mijnen directeur.

GODARD: (vervolgt) En tegen mijnen baas!

PASTOOR: Wat zegt ge daar, Molleke?

MOLLEKE: (ontdekt z'n fout) Ik heb precies al teveel gezegd...!

(De pastoor z'n frank valt. Hij schudt smilend het hoofd en gaat er vandoor)

MOLLEKE: Allé Poep, wat moet ik doen? Seffens zit 'm onder nen auto...!

(Freddy jaagt Molleke terug over de draad. Verwondering bij de aanwezigen. Poep Cannol ontdoet zich van zijn vermomming en zet z'n zwarte baret terug op)

FREDDY: (aan de grond genageld) Poep Cannol...!!!

POEP CANNOL: (steekt z'n hand uit naar Freddy) 500 ballen voor de verf...!

FREDDY: (volledig van de kaart) Maar... maar... (geeft Poep de 500 frank)

POEP CANNOL: Kom Molleke, we gaan onze Gust zoeken!

(Poep Cannol wil er met Molleke vandoor, maar als hij Godard passeert schopt hij die onder z'n achterwerk. Molleke herhaalt dat nog eens een keer. Poep Cannol en Molleke af)

JOKE: (haar frank valt) Nu begrijp ik alles! Hoe heeft hij dat klaargespeeld? (lacht) Poep Cannol...! (lacht luider en dan af)

GODARD: Maar was dat niet Poep Cannol?

TINNEMIE: Ja, dat was Poep Cannol!

GODARD: Is meneer Du Chateau dan Poep Cannol zelf...?

TINNEMIE: Just!

FREDDY: (tot Tinnemie) Ge gaat me toch niet vertellen dat al die huizen hier van Poep Cannol zijn?

TINNEMIE: Van wie anders?

GODARD: (tot Tinnemie) Maar madam, duizendmaal excuus voor wat ik u aangedaan heb!

TINNEMIE: (furieus luid) En gij..., gij zijt ontslagen! Van mijne grond af! En de mensen die hier wonen mogen hier voortaan gratis wonen!

GODARD: Maar madam...

TINNEMIE: (erg boos) Eraf, zeg ik...!

(Godard gaat er aangeslagen vandoor)

FREDDY: Ge gaat me toch niet zeggen dat Poep Cannol ook mijnen directeur is hé...?

TINNEMIE: Dat klopt, Freddy

FREDDY: Maar waarom leeft hij dan op zo'n manier?

TINNEMIE: Omdat hij dat gere doet. Wat hebben wij te verliezen? Er zijn geen kinderen en we hebben geen familie! We hebben niemand. Maar wij zijn wel gelukkig. En gij Freddy, gij kunt de Poep nog gelukkiger maken!

FREDDY: Ikke...?

TINNEMIE: Ja gij.

FREDDY: (ietsje teleurgesteld) Moet ik 't hier aftrappen dan...?

TINNEMIE: Neenee, door hem peter te maken van uw eerste kindje.

FREDDY: Meent ge dat?

TINNEMIE: Jaja.

FREDDY: Dat moet ik eerst aan mijne chou vragen. (tot Isabelle) Wat denkt gij daarvan?

ISABELLE: Voor mij is dat goed.

FREDDY: (enthousiast ad buikje van Isabelle) De kleine is er nog niet en hij is al gelanceerd hé...! (tot Tinnemie, ad Isabelle) Ze zegt dat 't goed is.

TINNEMIE: Allé dan.

FREDDY: (tot Isabelle) Bedankt, hé chou. (omhelst haar)

DOEK